BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. kovo 4 d.*

Byloje T-401/06

Brosmann Footwear (HK) Ltd, įsteigta Kowloon (Kinija),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, įsteigta Zhongshan (Kinija),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, įsteigta Guangzhou (Kinija),

Risen Footwear (HK) Co., Ltd, įsteigta Kowloon,

atstovaujamos advokatų L. Ruessmann ir A. Willems,

ieškovės,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J. P. Hix, padedamo advokato G. Berrisch,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos H. van Vliet ir T. Scharf,

ir

Europos avalynės pramonės konfederacijos (CEC), įsteigtos Briuselyje, iš pradžių atstovaujamos advokatų P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn ir S. Verhulst, vėliau advokatų P. Vlaemminck ir A. Hubert,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1472/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš

odos importui, galutinį surinkimą (OL L 275, 2006, p. 1), tiek, kiek jis yra susijęs su ieškovėmis,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Papasavvas (pranešėjas) ir A. Dittrich,

posėdžio sekretorė C. Kantza, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. vasario 11 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1;

2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45) su pakeitimais (toliau – pagrindinis reglamentas) 1 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse nustatyta:

„1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam importuojamam produktui dempingo kaina, kurį išleidus laisvai cirkuliuoti Bendrijoje būtų padaryta žala.

2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

<...>

4. Taikant šį reglamentą, sąvoka „panašus produktas“ yra identiškas produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į aptariamą produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas panašiomis aptariamo produkto charakteristikomis pasižymintis produktas.“

2 Dėl rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso (toliau – RESVĮS) suteikimo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktuose numatyta:

„b) atliekant su importu iš <...> Kinijos Liaudies Respublikos <...> susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė bus apskaičiuojama pagal straipsnio 1–6 dalis,

jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais <...>, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus svarstomo gaminio gamybos ar pardavimo taikomos rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

c) pagal [2 straipsnio 7 dalies] b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis <...>

<...> per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka minėtus kriterijus <...>“

3 Dėl žalos nustatymo pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 6 ir 7 dalyse numatyta:

„2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus: a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.

3. <...> Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis nei Bendrijos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis <...>

6. Pateikus visus šio straipsnio 2 dalyje minimus svarbius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypatingai turi būti akivaizdu, kad šio straipsnio 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas."

4 Dėl antidempingo tyrimo inicijavimo sąlygų pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse numatyta:

„2. Pateikiant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo dempingo kaina ir įtariamos žalos įrodymus <...>

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir jų atitikimą reikalavimams.

4. Tyrimas pagal šio straipsnio 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, kokiu mastu panašaus produkto gamintojai Bendrijoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundui, nustatoma, kad skundas yra paduotas Bendrijos pramonės vardu. Skundas laikomas paduotas Bendrijos pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundui pritariančių ar nepritariančių Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundui aiškiai pritariančių Bendrijos gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties."

5 Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 8 ir 9 dalyse nustatyta:

„8. Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, yra tikrinamas suinteresuotų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.

9. Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl įsipareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų."

6 Pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą ir 9 straipsnio 6 dalį:

„5. <...>

Tačiau tais atvejais, kai yra taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, individualus muitas gali būti nustatytas eksportuotojams, kurie, remdamiesi tinkamai pagrįstais reikalavimais, gali įrodyti, kad:

a) jei įmonės yra visiškai ar dalinai užsienio kapitalo įmonės ar bendros įmonės, eksportuotojai gali nevaržomai grąžinti kapitalą bei pelną į savo šalį;

b) eksporto kainos ir kiekiai, pardavimo sąlygos ir terminai yra nustatomi laisvai;

c) akcijų dauguma priklauso privatiems asmenims. Direktorių valdyboje esantys ar svarbias vadovaujančias pareigas užimantys valstybės pareigūnai sudaro mažumą, arba įrodyti, kad įmonė vis dėlto yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi;

d) valiutų keitimo kurso perskaičiavimai yra atliekami pagal rinkoje nusistovėjusį valiutos kursą; ir

e) valstybės kišimasis nėra toks, kad leistų išvengti nustatytų priemonių, jei atskiriems eksportuotojams nustatyti skirtingi muitų tarifai.

6. Jeigu pagal 17 straipsnį Komisija apribojo savo tyrimą, bet kuris antidempingo muitas importui, taikomas eksportuotojų ir gamintojų, pranešusių apie save pagal

17 straipsnį, bet netirtų, turi neviršyti dempingo skirtumų, nustatytų pagal tyrimui atrinktas [įmones], svertinio vidurkio <...> Individualaus dydžio muitai taikomi importui iš bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam pagal 17 straipsnio nuostatas suteiktas individualus režimas.“

7 Dėl įmonių atrankos technikos pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: arba tyrimui atrenkant tiktai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią [reprezentatyvų] produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

<...>

3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar importuotojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytą laiką, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar importuotojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.“

8 Pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 ir 4 dalis:

„3. Jeigu suinteresuotos šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti nurodomos spausdinant išvadas."

9 Pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti, kad joms būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo pradėtos taikyti laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių taikymo pradžios, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti pradėti taikyti galutines priemones arba rekomenduoti nutraukti tyrimą ar nagrinėjimą nepradedant taikyti

priemonių – ypatingas dėmesys teikiamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.“

Ginčo aplinkybės ginčijamas reglamentas

10 Ieškovės *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* ir *Risen Footwear (HK) Co., Ltd* yra Kinijoje įsteigtos avalynę gaminančios ir eksportuojančios bendrovės.

11 Tam tikrų Kombinuotosios nomenklatūros klasių Kinijos kilmės avalynės importui iki 2005 m. sausio 1 d. buvo taikoma kiekybinių kvotų sistema.

12 2005 m. gegužės 30 d. gavusi Europos avalynės pramonės konfederacijos (CEC) skundą, Europos Bendrijų Komisija pradėjo antidempingo procedūrą dėl tam tikros Kinijos ir Vietnamo kilmės avalynės su odiniais batviršiais importo. Pranešimas apie šios procedūros inicijavimą buvo paskelbtas 2005 m. liepos 7 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 153, p. 7, toliau – pranešimas apie procedūros inicijavimą).

13 Atsižvelgiant į didelį susijusių šalių skaičių, pranešimo apie procedūros inicijavimą 5.1 punkte buvo numatyta remtis pavyzdžių atrinkimo technika pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį.

14 Ieškovės susisiekė su Komisija ir 2005 m. liepos 25 d. ir 26 d. jai pateikė informacijos, kurios, remiantis pranešimo apie procedūros inicijavimą 5.1 punkto a papunkčio i dalimi ir e papunkčiu, reikia norint būti šios institucijos pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį atrinktam eksportuojančiam gamintojui ir kad būtų suteiktas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas (toliau – RESVĮS) arba taikomas individualus režimas (toliau – IR).

15 2006 m. kovo 23 d. Komisija priėmė reglamentą (EB) Nr. 553/2006, nustatantį laikinąjį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui (OL L 98, 2006, p. 3, toliau – laikinasis reglamentas).

16 Pagal laikinojo reglamento 9 konstatuojamąją dalį tyrimas dėl dempingo ir žalos vyko nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 2005 m. kovo 31 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Su žalos įvertinimu susijusios tendencijos buvo nagrinėjamos nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2001 m. kovo 31 d. (toliau – svarstomasis laikotarpis).

17 Kadangi Kinijos ir Vietnamo eksportuojantiems gamintojams, kuriems negalima suteikti RESVĮS, reikia nustatyti normaliąją vertę, trijų Brazilijos bendrovių patalpose pagal analogiškos šalies, šiuo atveju Brazilijos Federacinės Respublikos, pateiktus duomenis buvo atliktas patikrinimas normaliajai vertei nustatyti (laikinojo reglamento 8 konstatuojamoji dalis).

18 Iš laikinojo reglamento 10, 11, 40 ir 41 konstatuojamųjų dalių matyti, kad nagrinėjami produktai iš esmės yra sandalai, auliniai batai, sportinė avalynė ir batai bei bateliai su odiniais arba kompozicinės odos batviršiais. Be to, iš laikinojo reglamento 12–31 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija į nagrinėjamų produktų apibrėžimą neįtraukė specialios technologijos sportinės avalynės (*Special Technology Athletic Footwear*, toliau – STAF), tačiau įtraukė vaikišką avalynę. Pagal laikinojo

reglamento 38 konstatuojamąją dalį visos avalynės su odiniais batviršiais, nors ji apima įvairius stilius ir rūšis, pagrindinės savybės, panaudojimas ir vartotojų suvokimas iš esmės yra tie patys. Remiantis to paties reglamento 39 konstatuojamąja dalimi minėti įvairūs stiliai ir rūšys tiesiogiai konkuruoja ir jas dažnai galima sukeisti.

19 Todėl laikinojo reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad visų rūšių avalynė su odiniais arba kompozicinės odos batviršiais, gaminama ir parduodama tiriamosiose šalyse ir Brazilijoje, bei Bendrijos pramonės įmonių gaminama ir parduodama Bendrijos rinkoje, yra panaši į eksportuojamąją į Bendriją iš tiriamųjų šalių.

20 Apskaičiuodama dempingą Komisija rėmėsi pavyzdžių atrankos technika. Pagal laikinojo reglamento 55 konstatuojamąją dalį iš visų Kinijos eksportuojančių gamintojų, kurie pareiškė norą dalyvauti atrankoje, 154 eksportavo į Bendriją tiriamuoju laikotarpiu. Pagal tą pačią konstatuojamąją dalį šios bendrovės iš pradžių buvo laikomos bendradarbiaujančiomis, į kurias buvo atsižvelgta atliekant atranką.

21 Iš laikinojo reglamento 57 konstatuojamosios dalies matyti, kad galiausiai Komisija atrinko trylika Kinijos eksportuojančių gamintojų, atstovaujančių daugiau nei 20 % Kinijos eksporto į Bendriją apimties. Pagal to paties reglamento 59 konstatuojamąją dalį atrenkant minėtas bendroves buvo taikomi šie kriterijai: eksportuojančio gamintojo bendrovės dydis, atsižvelgiant į eksporto į Bendriją pardavimą, ir eksportuojančio gamintojo bendrovės dydis, atsižvelgiant į vidaus pardavimą. Dėl pastarojo kriterijaus Komisija laikinojo reglamento 60 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad su vidaus pardavimu susiję duomenys padidina pavyzdžių reprezentatyvumą, pateikdami informacijos apie su atitinkamo produkto gamyba susijusias kainas ir išlaidas vietos rinkose. Pagal laikinojo reglamento 61 konstatuojamąją dalį atrinktų Kinijos bendrovių eksportas sudarė 25 % bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Bendriją kiekio, o vidaus pardavimas – 42 % bendradarbiaujančių gamintojų vidaus pardavimo. Pagal tą pačią konstatuojamąją dalį STAF neįtraukimas nepadarė didelės įtakos pavyzdžių reprezentatyvumui.

22 Pagal laikinojo reglamento 62 konstatuojamąją dalį bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, kurie nepateko į galutinę atranką, buvo informuoti apie tai, kad bet kuris jų eksportui taikomas antidempingo muitas bus skaičiuojamas pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalies nuostatas. Dėl šių eksportuojančių gamintojų pateiktų prašymų apskaičiuoti individualaus dempingo skirtumą pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį ir 17 reglamento 3 dalį Komisija laikinojo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje nusprendė, kad individualus prašymų nagrinėjimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį baigti laiku. Tokiomis aplinkybėmis šių gamintojų dempingo skirtumas buvo apskaičiuotas nustatant tyrimui atrinktų bendrovių dempingo skirtumų svertinį vidurkį (laikinojo reglamento 135 ir 143 konstatuojamosios dalys).

23 Viena iš trylikos iš pradžių atrinktų bendrovių neatsakė į jai pateiktą antidempingo klausimyną (laikinojo reglamento 63 konstatuojamoji dalis).

24 Dėl Bendrijos pramonės apibrėžimo Komisija laikinojo reglamento 150 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad skundo pateikėjų produkcija sudarė 42 % visos Bendrijos nagrinėjamo produkto gamybos. Pagal laikinojo reglamento 65 ir 151 konstatuojamąsias dalis Komisija, atsižvelgdama į gamybos apimtį ir geografinę padėtį, atrinko 10 Bendrijos gamintojų. Dešimt atrinktų gamintojų sudaro apie 10 % skundą pateikusių Bendrijos gamintojų gamybos. Buvo manoma, kad 814 skundą pateikusių Bendrijos gamintojų, t. y. atrinkti ir neatrinkti Bendrijos gamintojai, turėtų sudaryti „Bendrijos pramonę“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje (laikinojo reglamento 152 konstatuojamoji dalis).

25 Dėl atrinktų Bendrijos gamintojų tapatybės Komisija nurodė, kad kai kurie iš jų Bendrijoje turėjo klientų, kurie taip pat gauna prekes iš Kinijos ir Vietnamo, šitaip gaudami tiesioginę tokio importo naudą. Todėl minėti gamintojai yra „pažeidžiami“, nes kai kurie jų klientai gali būti nepatenkinti teikiamu arba remiamu skundu dėl tariamai žalingo dempingo. Šie gamintojai manė, kad gali sulaukti atsakomųjų kai kurių klientų veiksmų, įskaitant ir galimą verslo santykių nutraukimą. Todėl Komisija

patenkino prašymą laikytis konfidencialumo ir neatskleisti atrinktų bendrovių pavadinimų (laikinojo reglamento 8 konstatuojamoji dalis).

26 Dėl laikinų antidempingo priemonių dydžio, kad būtų panaikinta žala, Komisija laikinojo reglamento 284 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad 2 % apyvartos pelno maržą Bendrijos pramonė galėtų gauti, jeigu nebūtų žalingo dempingo. Pagal tą pačią konstatuojamąją dalį šis dydis atitinka didžiausią pelno lygį, kurį Bendrijos pramonė pasiekė nagrinėjamu laikotarpiu, tiksliau – 2002 m., kai tiriamųjų šalių užimama rinkos dalis buvo pakankamai nedidelė, palyginti su tiriamojo laikotarpio lygiu.

27 2006 m. balandžio 7 d. laišku pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 2 dalį Komisija perdavė ieškovėms laikinojo reglamento nuorašą, o pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalį – dokumentą, kuriame išdėstyti pagrindiniai faktai ir motyvai, kurių pagrindu buvo nustatyti laikinieji antidempingo muitai (toliau – tarpinės informacijos dokumentas). Komisija nurodė ieškovėms iki 2006 m. gegužės 8 d. perduoti jai galimas pastabas dėl šių dokumentų.

28 2006 m. gegužės 8 d. laiškais dvi ieškovės *Brosmann Footwear (HK)* (toliau – *Brosmann*) ir *Lung Pao Footwear (Guangzhou)* (toliau *Lung Pao*) pateikė Komisijai savo komentarus dėl laikinojo reglamento ir dėl tarpinės informacijos dokumento.

29 2006 m. birželio 2 d. Komisijos patalpose įvyko susitikimas tarp *Lung Pao* ir Komisijos.

30 2006 m. liepos 8 d. faksu pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2–4 dalis Komisija perdavė ieškovėms galutinės informacijos dokumentą, apimantį pagrindinius faktus ir motyvus, kurių pagrindu rekomenduojama nustatyti galutinius antidempingo muitus. Komisija pasiūlė ieškovėms iki 2006 m. liepos 17 d. perduoti savo komentarus dėl galutinės informacijos dokumento.

31 2006 m. liepos 28 d. laiški Komisija perdavė ieškovėms papildomą galutinės informacijos dokumentą.

32 2006 m. liepos 17 d. ir rugpjūčio 2 d. laiškais trys ieškovės *Brosmann*, *Seasonable Footwear (Zhongshan)* ir *Lung Pao* bei *Novi Footwear (Far East) Pte Ltd* pateikė Komisijai savo komentarus dėl galutinės informacijos dokumento ir papildomo galutinės informacijos dokumento. 2006 m. rugpjūčio 7 d. laišku kita ieškovė *Risen Footwear (HK) Co.* pateikė Komisijai savo komentarus dėl papildomo galutinės informacijos dokumento.

33 2006 m. spalio 5 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1472/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikino muito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą (OL L 275, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas). Ginčijamu reglamentu Taryba nustatė galutinį antidempingo muitą Kinijos kilmės tam tikros avalynės su odiniais arba kompozicinės odos batviršiais, išskyrus sportinę avalynę, STAF, šlepetes ir kitą kambarinę avalynę bei avalynę su apsauginėmis nosimis, kuri klasifikuojama įvairiais Kombinuotosios nomenklatūros kodais, importui (ginčijamo reglamento 1 straipsnis). Galutinio antidempingo muito tarifas, taikomas produktų grynajai franko prie Bendrijos sienos kainai prieš atliekant muitinės formalumus, ieškovių gaminamai avalynei buvo 16,5 %. Pagal 3 straipsnį ginčijamas reglamentas galioja 2 metus.

34 Dėl atitinkamo produkto Taryba patvirtino Komisijos vertinimus (žr. šio sprendimo 18 punktą), pagal kuriuos STAF neturi būti įtraukti į minėto produkto apibrėžimą, tačiau į šį apibrėžimą turi būti įtraukta vaikiška avalynė (ginčijamo reglamento 19 ir 25 konstatuojamosios dalys). Vis dėlto Taryba atmetė prašymus į atitinkamo produkto apibrėžimą neįtraukti šešių avalynės rūšių, susijusių su patentuotos technologijos avalyne. Dėl šios avalynės kategorijos Taryba nurodė, kad pati patentuota technologija smarkiai nekeičia įprasto naudojimo avalynės savybių. Todėl ši avalynė ir toliau konkuruoja su EB gaminamu nagrinėjamu produktu (ginčijamo reglamento 37 konstatuojamoji dalis).

35 Dėl atrinktų Kinijos gamintojų reprezentatyvumo Taryba ginčijamo reglamento 44 konstatuojamojoje dalyje pabrėžė, kad atrinktų bendrovių eksporto kiekis sudarė daugiau nei 12 % Kinijos bendradarbiaujančių gamintojų nagrinėjamo produkto eksporto kiekio į Bendriją. Kadangi pagrindinio reglamento 17 straipsnyje nenumatyta riba, susijusi su reprezentatyvumu, atrinktos bendrovės yra reprezentatyvios šios nuostatos prasme.

36 Taryba ginčijamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje taip pat nurodė, kad taikomu metodu buvo siekiama užtikrinti kuo didesnį atrinktų bendrovių reprezentatyvumą ir į didžiausią reprezentatyvų eksporto kiekį, kurį pagrįstai būtų galima išnagrinėti per turimą laikotarpį, įtraukti bendrovių reprezentatyvų pardavimą vidaus rinkose.

37 Kalbant apie atrinktus Bendrijos gamintojus, Taryba ginčijamo reglamento 53–59 konstatuojamosiose dalyse atmetė visus kaltinimus dėl jų reprezentatyvumo trūkumo, patvirtindama Komisijos laikinajame reglamente pateiktą vertinimą (žr. šio sprendimo 24 punktą).

38 Klausimams, susijusiems su tam tikrų bendrovių pateiktais prašymais suteikti RESVĮS, dėl kurių Komisija nepriėmė sprendimo, Taryba skyrė ginčijamo reglamento 60–65 konstatuojamąsias dalis.

39 Pagal šias konstatuojamąsias dalis tai, kad Komisija individualiai neatsakė į kiekvieną jai pateiktą prašymą šiuo klausimu, nėra pagrindinio reglamento pažeidimas. Atvirkščiai, tai atitinka jo 17 straipsnį. Šiame straipsnyje numatytas pavyzdžių atrinkimo metodas taikomas ir tuo atveju, kai didelis skaičius atitinkamų bendrovių prašo joms suteikti RESVĮS arba IR. Nagrinėjamu atveju atitinkamų bendrovių pateiktų prašymų skaičius buvo toks didelis, kad administraciniu požiūriu nebuvo kito pasirinkimo, tik nagrinėti tuos, kuriuos pateikė atrinktos bendrovės, kad būtų patenkinti reikalavimai, susiję su kuo labiau individualizuotu bylos medžiagos tyrimu, laikantis privalomų terminų. Tai lėmė svertinio vidurkio, apskaičiuoto atrinktoms įmonėms, taikymą visoms neatrinktoms įmonėms. Todėl per administracinę procedūrą pateikti kaltinimai, kad dempingo apskaičiavimas nebuvo reprezentatyvus, turėtų būti atmesti.

40 Šios išvados taikytinos ir prašymams suteikti IR.

41 Dėl Bendrijos pramonės apibrėžimo Taryba ginčijamo reglamento 157 konstatuojamojoje dalyje pabrėžė, kad nė vienas iš skundą pateikusių gamintojų neatsisakė bendradarbiauti tyrime. Išsamūs klausimynai dėl žalos buvo siunčiami tik atrinktiems skundą pateikusiems Bendrijos gamintojams, kaip tai išplaukia iš pačios atrankos pobūdžio (ginčijamo reglamento 158 konstatuojamoji dalis).

42 Dėl galutinių antidempingo priemonių dydžio, kad būtų panaikinta žala, Taryba ginčijamo reglamento 292 konstatuojamojoje dalyje daro nuorodą į Bendrijos pramonės po laikinų muitų nustatymo pateiktus įrodymus, kurie patvirtina, kad laikinajame

reglamente nustatyta 2 % pelno marža (žr. šio sprendimo 26 punktą) turi būti peržiūrėta. Tuo remdamasi Taryba šią pelno maržą padidino iki 6 % Bendrijos pramonės apyvartos pažymėdama, kad avalynės, kuri nebuvo importuojama žalingomis dempingo kainomis, atveju ji pasiekė tokią pelno maržą.

Procesas ir šalių reikalavimai

43 2006 m. gruodžio 28 d. ieškovės pateikė šį ieškinį Teismo kanceliarijai.

44 2007 m. kovo 26 d. Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Komisija paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimus. 2007 m. rugpjūčio 27 d. laišku Komisija informavo Teismą, kad atsisako pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą, bet dalyvaus teismo posėdyje.

45 2007 m. balandžio 5 d. Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu CEC paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimus.

46 2007 m. gegužės 21 d. ir 2008 m. gegužės 30 d. Teismo kanceliarijai ieškovės remdamosi Procedūros reglamento 116 straipsnio 2 dalimi pateikė prašymus, kad tam tikri byloje esantys dokumentai ir tam tikra jų pareiškimuose esanti informacija nebūtų pateikti CEC. Šiuo tikslu jos pateikė atitinkamų įrodymų nekonfidencialią versiją.

47 2007 m. rugpjūčio 2 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas patenkino Komisijos ir CEC prašymus leisti įstoti į bylą.

48 2007 m. rugpjūčio 27 d. Teismo kanceliarijai atsiųstu laišku CEC pranešė neprieštaraujanti ieškovių prašymui laikytis konfidencialumo.

49 CEC pateikė savo pastabas dėl įstojimo į bylą 2007 m. rugsėjo 19 dieną.

50 Pakeitus Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į aštuntąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.

51 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

52 2009 m. vasario 11 d. posėdyje buvo išklausytos šalių žodinės pastabos ir atsakymai į Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

53 Ieškovės Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis su jomis susijęs,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

54 Taryba Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną ar nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

55 Komisija Teismo prašo atmesti ieškinį.

56 CEC Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovių išlaidas, susijusias su jos įstojimu į bylą.

Dėl teisės

57 Grįsdamos savo ieškinį ieškovės nurodo aštuonis pagrindus, susijusius atitinkamai su:

— pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkto ir 9 straipsnio 5 dalies pažeidimu bei vienodo požiūrio ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimu,

— pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto ir 18 straipsnio bei teisės į gynybą pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalies pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalies bei 2 ir 3 straipsnių pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 17 straipsnio bei EB 253 straipsnio pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies bei EB 253 straipsnio pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies pažeidimu.

58 Kadangi du pirmieji ieškinio pagrindai yra susiję su Komisijos tariamai padarytomis klaidomis, nes ji atsisakė ieškovėms suteikti RESVĮS arba taikyti IR net nenagrinėjusi jų prašymų suteikti RESVĮS/IR, jie bus nagrinėjami kartu.

Dėl dviejų pirmųjų ieškinio pagrindų, susijusių su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktų, 9 straipsnio 5 dalies ir 18 straipsnio pažeidimu, vienodo požiūrio principo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo bei teisės į gynybą pažeidimu

Šalių argumentai

59 Grįsdamos pirmąjį ieškinio pagrindą ieškovės nurodo, kad nagrinėdamos tik atrinktų eksportuojančių gamintojų prašymus suteikti RESVĮS/IR Komisija ir Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį ir 9 straipsnio 5 dalį.

60 Iš tikrųjų iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkto matyti, kad importo iš Kinijos atžvilgiu institucijos normaliąją vertę turi apskaičiuoti pagal šios nuostatos 1–6 dalis, jei atitinkami gamintojai dėl to „tinkamai“ pateikė prašymus. Be to, iš

pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies antros pastraipos matyti, kad jei RESVĮS nesuteikiamas, normaliąją vertę reikia palyginti su atitinkamo eksportuotojo taikomomis eksporto kainomis, jei šis pateikia tinkamai pagrįstą prašymą, patvirtinantį, kad šioje nuostatoje nurodytos sąlygos yra įvykdytos.

61 Taigi, kaip matyti iš pagrindinio pačių reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkto ir 9 straipsnio 5 dalies tekstų, minėtos nuostatos taikomos tik individualiai, nes pagal jas reikia atsižvelgti į kiekvieno atitinkamo eksportuotojo charakteristikas.

62 Nuostatos, susijusios su atranka, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį apima ribotą aspektų, susijusių su dempingo skirtumų apskaičiavimu ar žalos nustatymu, kiekį ir neapima ekonominių sąlygų, kuriomis veikia kiekviena bendrovė, t. y. veiksnio, kuris negali būti vertinamas atliekant atranką. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktas ir 9 straipsnio 5 dalis neturėtų prasmės, jei taikydamos atrankos techniką institucijos nebūtų saistomos iš šių nuostatų išplaukiančių pareigų, kurios, beje, yra išdėstytos imperatyviai ir nesuteikia jokios diskrecijos. Todėl esminis klausimas yra ne tai, ar institucijos, apskaičiuodamos dempingo skirtumą, tinkamai pritaikė pagrindinio reglamento 17 straipsnį, o tai, ar jos gali remtis šia nuostata ir nenagrinėti neatrinktų ūkio subjektų prašymų suteikti RESVĮS/IR, taigi taikyti vienodą požiūrį tiek bendrovių, kurių šie prašymai turėjo būti patenkinti, tiek bendrovių, kurių prašymai turėjo būti atmesti, atžvilgiu.

63 Taigi atrankos atveju institucijos neatrinktoms bendrovėms, tačiau kurių prašymai suteikti RESVĮS buvo patenkinti, turėtų taikyti atrinktoms bendrovėms, kurioms buvo suteiktas RESVĮS ar tam tikrais atvejais IR, nustatytų dempingo skirtumų svertinį vidurkį. Teismo praktika turi būti aiškinama taip, kad ji neleidžia automatiškai atsisakyti suteikti RESVĮS arba taikyti IR bendrovėms, kurios to „nusipelno“.

64 Be to, ankstesnė institucijų praktika, kurios buvo laikytasi kitose dviejose bylose, patvirtina, kad kiekvienas prašymas suteikti RESVĮS/IR turi būti nagrinėjamas individualiai. Be to, institucijos negali remtis administraciniais sunkumais, kad pateisintų pareigos išnagrinėti kiekvieną prašymą suteikti RESVĮS/IR nesilaikymą, nes tik kelių papildomų tarnautojų būtų pakakę šiam tyrimui.

65 Be to, institucijų požiūris yra lygiavertis vienodo požiūrio principo pažeidimui, nes pagal jį vienodai yra vertinamos tiek bendrovės, kurios bendradarbiavo, pateikė duomenis, reikalingus atrankai, pateikė prašymus suteikti RESVĮS/IR ir turėjo gauti šį RESVĮS ar IR, tiek bendrovės, kurios nepateikė šios informacijos ir tokių prašymų, nei buvo „nusipelniusios“ gauti RESVĮS ar IR. Nei pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalis, kuri susijusi tik su dempingo skirtumo apskaičiavimu, o ne su prašymų suteikti RESVĮS/IR nagrinėjimu, nei administracinio pobūdžio sunkumai negali objektyviai pateisinti šio nevienodo požiūrio. Nagrinėjamu atveju visiems neatrinktiems, tačiau RESVĮS gauti „nusipelnusiems“ gamintojams turėjo būti taikoma dempingo marža, lygi bendrovei *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd*, vienintelei iš atrinktų bendrovių gavusiai RESVĮS, nustatytai dempingo maržai (9,7 %).

66 Dėl prašymų suteikti RESVĮS/IR nenagrinėjimo tariamai buvo pažeistas teisėtų lūkesčių apsaugos principas, nes ankstesnė praktika ir pranešime apie procedūros inicijavimą esantis siūlymas eksportuotojams iki tam tikro termino pateikti prašymus suteikti RESVĮS/IR ieškovėms sukelė teisėtus lūkesčius, kad institucijos atliks individualų prašymų nagrinėjimą ir nustatys joms dempingo maržą, kaip nurodyta šio sprendimo 63 punkte. Kitaip aiškinant pranešimą apie procedūros inicijavimą būtų pripažinta, kad Komisija galėjo visų eksportuotojų prašyti pateikti informaciją, kuria grindžiami jų prašymai suteikti RESVĮS/IR, prieš darydama atranką, net neketindama jų nagrinėti. Be to, pranešimo apie procedūros inicijavimą tekstas yra identiškas kitose dviejose procedūrose, kuriose Komisija išnagrinėjo ir neatrinktų ūkio subjektų prašymus suteikti RESVĮS/IR, paskelbtam tekstui.

67 Grįsdamos savo antrąjį ieškinio pagrindą ieškovės pirmiausia nurodo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą, pagal kurį per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios turi būti nustatyta, ar gamintojas atitinka RESVĮS suteikti reikalingus kriterijus. Tai yra privalomas procesinis terminas, kurio Komisija turi laikytis. Taigi per minėtą terminą nepriimdama sprendimo šiuo klausimu Komisija pažeidė minėtą nuostatą.

68 Taip pat ieškovės nurodo, kad buvo pažeistos pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 ir 4 dalys, pagal kurias institucijos negali ignoruoti atitinkamų šalių pateiktos informacijos, net jeigu ji nėra tinkamiausia visais klausimais, ir turi informuoti šalis, kurių informacija buvo atmesta, taip suteikdama joms galimybę pateikti papildomus paaiškinimus. Šios nuostatos, kurios yra taikomos, kai Komisija turi priimti sprendimą dėl prašymų suteikti RESVĮS/IR, suponuoja, kad ši institucija turėjo motyvuotai informuoti ieškoves šiuo klausimu. Vis dėlto Komisija į ieškovių pastabas atsakė tik galutinės informacijos dokumente, nurodydama išskirtinai didelį pateiktų prašymų suteikti RESVĮS/IR skaičių. Kadangi Komisija prašymų suteikti RESVĮS/IR skaičių žinojo dar iki 2005 m. liepos mėn. pabaigos, niekas jai netrukdė informuoti ieškoves apie tai, kad jų prašymai nebus nagrinėjami iš karto pasibaigus trijų mėnesių terminui, numatytam pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte, arba vėliausiai laikinajame reglamente. Taigi institucijos atmetė ieškovių pateiktą informaciją be jokio paaiškinimo, todėl pažeidė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 ir 4 dalis.

69 Be to, nors pranešimu apie procedūros inicijavimą ūkio subjektai, siekiantys, kad jiems būtų taikomas individualus dempingo skirtumas pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį, buvo informuoti, kad nėra aišku, ar jų prašymai bus nagrinėjami, vis dėlto šiame pranešime nebuvo nurodyta, kad Komisija pasilieka teisę neatsakyti į šiuos prašymus suteikti RESVĮS/IR, priešingai ankstesnei praktikai.

70 Komisija, tarpinės informacijos dokumente nenurodydama, kad ieškovių prašymai suteikti RESVĮS/IR nebus nagrinėjami, nors atrinkti eksportuotojai gavo pranešimus dėl jų atitinkamų prašymų, taip pat pažeidė ieškovių teisę į gynybą. Ieškovės atsakymas buvo pateiktas tik galutinės informacijos dokumente.

71 Taryba, palaikoma Komisijos ir CEC, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

72 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 ir 3 dalių tekstą pasinaudojimas pavyzdžių atranka, kaip technika, leidžiančia valdyti didelį pareiškėjų, eksportuotojų, importuotojų, produktų tipų ar sandorių skaičių, yra tyrimo apribojimas. Tokį vertinimą patvirtina pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalis, pagal kurią neatrinkti gamintojai nėra tiriami.

73 Vis dėlto pagrindiniame reglamente numatyta, kad kai taikomas šis apribojimas, institucijos turi dvi pareigas. Pirmiausia atrinkti pavyzdžiai turi būti reprezentatyvūs pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 ir 2 dalių prasme. Antra, pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad neatrinktų gamintojų dempingo skirtumas neturi viršyti svertinio dempingo skirtumų vidurkio, nustatyto atrinktoms bendrovėms.

74 Antra, ši nuostata, skaitoma kartu su pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalimi, į kurią jį daro nuorodą, kiekvienam neatrinktam gamintojui suteikia galimybę prašyti

apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, jeigu jis pateikia visą reikalingą informaciją per tam nustatytą terminą ir jei toks nagrinėjimas neproporcingai neapsunkina Komisijos užduoties ir leidžia užbaigti tyrimą laiku.

75 Trečia, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte numatyta, kad normalioji vertė apskaičiuojama pagal to paties straipsnio 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais įrodoma, kad šios dalies c punkte nurodytos sąlygos yra įvykdytos.

76 Taigi, kaip nurodo Taryba, neatrinkti gamintojai gali prašyti apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, o tai reikštų prašymo suteikti RESVĮS/IR patenkinimą, kai kalbama apie pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte nurodytas valstybes, tik remdamiesi minėto reglamento 17 straipsnio 3 dalimi. Tačiau ši nuostata leidžia Komisijai įvertinti, ar, atsižvelgiant į prašymų suteikti RESVĮS/IR skaičių, jų nagrinėjimas pernelyg neapsunkintų tyrimo ir netrukdytų jo baigti laiku.

77 Iš to, kas išdėstyta, matyti, pirma, kad pavyzdžių atrankos atveju pagrindinis reglamentas nesuteikia neatrinktiems ūkio subjektams besąlyginės teisės į individualaus dempingo skirtumo apskaičiavimą. Tokio prašymo priėmimas iš esmės priklauso nuo Komisijos sprendimo, susijusio su pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalies taikymu.

78 Antra, kadangi pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą RESVĮS suteikimas ar IR taikymas yra reikšmingas tik nustatant normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, siekdama nustatyti individualaus dempingo skirtumą Komisija neprivalo nagrinėti neatrinktų ūkio subjektų prašymų suteikti RESVĮS/IR, jei taikydama

pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį nusprendžia, kad tokių skirtumų apskaičiavimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį baigti laiku.

79 Galiausiai šioje byloje neginčijama, kad individualių dempingo skirtumų apskaičiavimas visiems neatrinktiems, bet pateikusiems tokius prašymus ūkio subjektams pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį baigti laiku.

80 Todėl ieškovių argumentai, pagal kuriuos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktai įpareigoja Komisija išnagrinėti neatrinktų ūkio subjektų prašymus suteikti RESVĮS/IR net tada, kai jiems nėra taikomas individualus dempingo skirtumas, turi būti atmesti. Šiuo klausimu reikia pridurti, kad iš ieškovių nurodytos teismų praktikos, pagal kurią Komisija dėl RESVĮS ar IR suteikimo nusprendžia remdamasi atskirai kiekvieno jai pateikto prašymo tyrimu, negalima daryti išvados, kad ši institucija turi nagrinėti kiekvieną prašymą net tada, kai neplanuoja skaičiuoti individualių dempingo skirtumų pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį.

81 Tas pats pasakytina ir apie ieškovių argumentus, susijusius su vienodo požiūrio principo pažeidimu vertinant atrinktas ir neatrinktas bendroves (žr. šio sprendimo 65 punktą). Šios dvi bendrovių kategorijos buvo skirtingose situacijose, nes pirmųjų atžvilgiu Komisija privalo apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, o tai neatsiejama nuo prašymo suteikti RESVĮS/IR priėmimo ir išnagrinėjimo; antrųjų atžvilgiu Komisija neprivalo apskaičiuoti individualaus dempingo skirtumo. Todėl vienodo požiūrio principas, kuris draudžia, pirma, skirtingai vertinti vienodas situacijas ir, antra, vienodai vertinti skirtingas situacijas, išskyrus tuos atvejus, kai objektyvios priežastys pateisina tokį vertinimą, nereikalauja vienodai vertinti minėtų dviejų bendrovių kategorijų.

82 Dėl argumento, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu vertinant atrinktas ir neatrinktas bendroves, priešingai nei teigia ieškovės, šioje byloje negalima tvirtinti,

jog vadovaudamasi šiuo principu Komisija privalėjo priimti sprendimus dėl visų jai pateiktų prašymų suteikti RESVĮS/IR, kad neatrinktiems gamintojams ar eksportuotojams, kuriems RESVĮS ar IR būtų suteiktas, būtų taikomas atrinktų bendrovių, kurioms RESVĮS arba IR buvo suteiktas, dempingo skirtumų vidurkis.

83 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 76–80 punktuose, jei prašymų suteikti RESVĮS/IR yra tiek daug, kad jų nagrinėjimas neleistų institucijoms užbaigti tyrimo laiku, pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį šios institucijos neprivalo priimti sprendimų dėl visų prašymų tik tam, kad iš neatrinktų bendrovių išskirtų tas, kurioms galėtų būti suteiktas RESVĮS ar IR, ir joms būtų taikomas atrinktų bendrovių, kurioms RESVĮS ar IR buvo suteiktas, dempingo skirtumų vidurkis, neskaičiuojant individualaus dempingo skirtumo.

84 Nagrinėjamu atveju Komisijai buvo pateiktas 141 Kinijos eksportuojančių gamintojų prašymas suteikti RESVĮS/IR, todėl net manant, kad buvo įmanoma juos išnagrinėti tik pagal dokumentus, netikrinant šių duomenų atitinkamų gamintojų ar eksportuotojų patalpose, Komisija teisingai nusprendė, jog prašymų buvo akivaizdžiai per daug, kad jų nagrinėjimas neturėtų įtakos tyrimo užbaigimui laiku.

85 Todėl, atsižvelgiant į išskirtinai didelį nagrinėjamu atveju pateiktų prašymų suteikti RESVĮS/IR skaičių, reikia konstatuoti, kad Komisija neviršijo jai pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalyje suteiktos diskrecijos ribų, nepriimdama sprendimų dėl visų jai neatrinktų bendrovių pateiktų prašymų suteikti RESVĮS/IR, nes ieškovių nurodytas skirtingas požiūris yra neatsiejamas nuo pagrindinio reglamento 17 straipsnyje numatytos pavyzdžių atrankos technikos naudojimo.

86 Taigi, nors Komisija galėjo elgtis taip, kaip nurodė ieškovės (žr. šio sprendimo 63 punktą), nei pagrindinis reglamentas, nei vienodo požiūrio principas jos neįpareigojo taip elgtis.

87 Tie patys argumentai tinka tyrimui dėl neatrinktų bendrovių prašymų taikyti IR.

88 Dėl tariamo teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo iš teismų praktikos matyti, kad teisė remtis šiuo principu užtikrinama kiekvienam asmeniui, jei Bendrijos administracija suteikė pagrįstų lūkesčių. Niekas negali remtis šio principo pažeidimu, jei nebuvo administracijos jam suteiktų konkrečių garantijų (2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 147 punktas).

89 Iš pranešimo apie procedūros inicijavimą 5.1 punkto a papunkčio i dalies ketvirtos įtraukos ir šio punkto 1 išnašos matyti, kad Komisija informavo atitinkamus ūkio subjektus apie galimybę taikyti pavyzdžių atrankos techniką pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį ir kad tokiu atveju neatrinktos bendrovės galės prašyti apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį. Ši informacija buvo pakartota panešimo apie procedūros inicijavimą 5.1 punkto b papunktyje. Taigi tai, kad atitinkamiems ūkio subjektams buvo pasiūlyta pateikti prašymus suteikti RESVĮS/IR, nėra tiksli ir besąlygiška garantija, kad šie prašymai bus nagrinėjami.

90 Šiuo atžvilgiu reikia pripažinti, kad Komisijos neatsakymas ilgą laiką negali reikšti garantijos, dėl kurios ieškovėms galėjo kilti teisėti lūkesčiai. Iš tikrųjų šis reakcijos nebuvimas neturėjo įtakos aiškioms pranešimo apie procedūros inicijavimą formuluotėms.

91 Dėl kaltinimo, susijusio su nukrypimu nuo ankstesnės institucijų praktikos, reikia priminti, jog Komisija neperžengė jai pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalimi suteiktos diskrecijos ribų nuspręsdama, kad visų Kinijos neatrinktų eksportuojančių gamintojų pateiktų prašymų suteikti RESVĮS/IR nagrinėjimas trukdytų jai baigti tyrimą per pagrindiniame reglamente nustatytą terminą (žr. šio sprendimo 84 punktą). Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad kai institucijos turi diskreciją pasirinkti priemones, reikalingas jų politikai įgyvendinti, ūkio subjektai negali turėti teisėtų lūkesčių, jog iš pradžių pasirinkta priemonė, kurią šios institucijos gali pakeisti naudodamosi savo diskrecija, išliks nepakitusi (1987 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nippon Seiko prieš Tarybą*, 258/84, Rink. p. 1923, 34 punktas ir 1992 m. kovo 10 d. Sprendimo *Canon prieš Tarybą*, C-171/87, Rink. p. I-1237, 41 punktas).

92 Kadangi atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisija nepadarė teisės klaidos nenagrinėdama ieškovių prašymų suteikti RESVĮS/IR, jos negali pagrįstai remtis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatyto trijų mėnesių termino praleidimu (žr. šio sprendimo 3 ir 67 punktus), nes šis terminas yra susijęs su tais atvejais, kada Komisija privalo nagrinėti minėtus prašymus.

93 Dėl argumento, susijusio su pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 ir 4 dalių pažeidimu, reikia konstatuoti, kad ši nuostata, kaip nurodė Taryba, neįpareigoja institucijų nagrinėti neatrinktų bendrovių prašymus suteikti RESVĮS/IR. Kadangi remiantis tuo, kas buvo išdėstyta, Komisija galėjo nenagrinėti ir todėl nepriimti sprendimų dėl neatrinktų gamintojų prašymų suteikti RESVĮS/IR, pagrindinio reglamento 18 straipsnis negali būti aiškinamas taip, kaip siūlo ieškovės.

94 Galiausiai dėl tariamo ieškovių teisės į gynybą principo pažeidimo reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią praktiką pagal šį principą įmonėms, susijusioms su tyrimo procedūra prieš priimant antidempingo reglamentą, turi būti suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir

aplinkybių tikrumo ir svarbos bei dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija, grįsdama dempingo praktikos ir iš jos kylančios žalos egzistavimą (1991 m. birželio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Al-Jubail Fertilizer prieš Tarybą*, C-49/88, Rink. p. I-3187, 17 punktas ir 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 99 punktas; 1998 m. lapkričio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Champion Stationery ir kt. prieš Tarybą*, T-147/97, Rink. p. II-4137, 55 punktas ir 2002 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Kundan ir Tata prieš Tarybą*, T-88/98, Rink. p. II-4897, 132 punktas).

95 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, jog, kaip matyti iš laikinojo reglamento 62, 64, 135 ir 143 konstatuojamųjų dalių, Komisija nurodė, kad visi antidempingo muitai neatrinktiems gamintojams buvo apskaičiuoti remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalimi ir kad šių gamintojų dempingo skirtumas buvo nustatytas apskaičiuojant atrinktų bendrovių dempingo skirtumų svertinį vidurkį.

96 Taigi Komisija laikinajame reglamente išdėstė savo poziciją dėl neatrinktų ūkio subjektų dempingo skirtumo apskaičiavimo, t. y. dėl taikymo jiems atrinktų bendrovių dempingo skirtumų vidurkį. Dėl šio metodo neatrinktų ūkio subjektų prašymai suteikti RESVĮS/IR nebuvo nagrinėjami, nes toks nagrinėjimas neturėjo prasmės aptariamoje procedūroje.

97 Iš to matyti, kad ieškovės nuo laikinojo reglamento ir tarpinės informacijos dokumento gavimo dienos turėjo galimybę išreikšti savo nuomonę dėl Komisijos apskaičiuoti dempingo skirtumą taikyto metodo, todėl jų teisė į gynybą nebuvo pažeista.

98 Iš to matyti, kad du pirmieji ieškinio pagrindai turi būti atmesti.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalies pažeidimu dėl to, kad Komisija nepateikė įrodymų, kokiu mastu Bendrijos pramonės atstovai pritaria skundui

Šalių argumentai

99 Ieškovės tvirtina, kad Bendrijos institucijos padarė klaidą, susijusią su Bendrijos pramonės, kurios atstovai remia skundą, dėl kurio buvo pradėta antidempingo procedūra, apibrėžimu. Bendrijos administracija anksčiau yra nurodžiusi, kad tik Bendrijos gamintojai, kurie bendradarbiauja procedūroje vykdant atranką ar pateikdami naudingos informacijos, gali būti laikomi remiančiais skundą.

100 Šioje byloje buvo tik dešimt Bendrijos gamintojų prašymų dalyvauti atrankoje ir visi šie gamintojai galiausiai buvo atrinkti. Todėl iš 814 skundą pateikusių bendrovių tik dešimt pateikė reikšmingos informacijos ir todėl galėjo būti kvalifikuojamos kaip tyrime bendradarbiaujančios bendrovės. Todėl tik į šias bendroves reikia atsižvelgti apibrėžiant Bendrijos pramonę. Vis dėlto šios bendrovės atstovavo tik 4,2 % Bendrijos produkcijos, todėl pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje nustatyta 25 % riba nebuvo pasiekta.

101 Atsiliepime į ieškinį Tarybos pateikia informacija apie tyrimo, kokia Bendrijos pramonės dalis remia skundą, metodą ieškovėms per administracinę procedūrą nebuvo pateikta. Tai, kad ginčijamame reglamente nenurodyta, kaip institucijos įvertino Bendrijos pramonės atstovų skundo palaikymo lygį, yra pareigos motyvuoti nesilaikymas. Dėl šios informacijos nebuvimo taip pat buvo pažeista ieškovių teisė į gynybą. Be to, rinkdama duomenis apie Bendrijos pramonės atstovų skundo rėmimą prieš pradedant

tyrimą, t. y. prieš paskelbiant pranešimą apie procedūros inicijavimą, Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį ir 17 straipsnį. Bet kuriuo atveju net manant, kad tyrimas teisėtai galėjo prasidėti prieš pranešimo apie procedūros inicijavimą paskelbimą, tai reikštų, kad ginčijamas reglamentas buvo priimtas pasibaigus pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalyje nustatytam penkiolikos mėnesių terminui tyrimui užbaigti. Galiausiai ieškovės nurodo, kad prieš tyrimo pradžią nagrinėdama, ar skundą remia Bendrijos pramonė, Komisija tinkamai nepatikrino, ar šį skundą remiantys Bendrijos gamintojai atstovauja 25 % visos panašių prekių Bendrijos pramonės produkcijos, kaip tai numatyta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje. Iš tikrųjų pritarimas skundui pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalies prasme reikalauja, kad paramą pareiškęs asmuo žinotų apie pareigas, susijusias su dalyvavimu Bendrijos gamintojų atrankoje, pavyzdžiui, apie atsakymą į klausimyną dėl žalos ir leidimą atlikti patikrinimus savo patalpose. Paprastas pareiškimas prieš tyrimo pradžią neįrodo rėmimo pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalies prasme.

102 Taryba, palaikoma Komisijos ir CEC, ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

103 Kaip matyti iš pagrindinio reglamento 5 straipsnio 1 ir 4 dalių, antidempingo tyrimas oficialiai pradedamas, jei skundas yra paduodamas Bendrijos pramonės ar jos vardu, išskyrus atvejus, kai taikoma minėto straipsnio 6 dalis. Skundas laikomas paduotu Bendrijos pramonės ar jos vardu, jeigu jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundui pritariančių ar nepritariančių Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą. Be to, aiškiai pritariančių skundui Bendrijos gamintojų gamybos apimtis turi sudaryti ne mažiau nei 25 % visų Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

104 Dėl „pritarimo“ sąvokos reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalį skunde turi būti pateikti įrodymai, patvirtinantys dempingą, žalą ir šių priežastinį ryšį. Skunde šiuo klausimu turi būti pateikti tam tikri duomenys, prieinami pareiškėjui.

105 Pritarimas Bendrijos pramonės ar jos vardu pateiktam skundui įpareigoja pareiškėją (-us) ir asmenis, kurių vardu jis buvo pateiktas, pirma, pateikti dokumentus, kurių Komisija prašo siekdama patikrinti, ar sąlygos yra įvykdytos ir, antra, leisti Komisijai atlikti bet kokią kontrolę, siekiant išsiaiškinti, ar šie pateikti dokumentai atitinka tikrovę. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į privalomų tyrimo priemonių nebuvimą, šalių atsakymai į pagrindinio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje numatytą klausimyną bei vėlesnis to paties reglamento 16 straipsnyje nurodytas patikrinimas, kurį gali atlikti Komisija vietoje, yra esminiai antidempingo procedūros eigai (2006 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shandong Reipu Biochemicals prieš Tarybą*, T-413/03, Rink. p. II-2243, 65 punktas).

106 Todėl Komisija, tikrindama, ar pritarimas skundui atitinka pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje nustatytą ribą, teisingai neatsižvelgė į gamintoją, kuris neturėjo jo paties ar jo vardu pateiktą skundą patvirtinančių dokumentų arba neleido patikrinti tokio skundo pagrįstumo. Kai Bendrijos gamintojas nurodo neleisiantis patikrinti remiant jo paties ar jo vardu pateiktą skundą nurodytų duomenų, jis visų pirma turi būti laikomas gamintoju, atsisakiusiu bendradarbiauti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies prasme, ir, antra, turi būti atskirtas nuo grupės gamintojų, pritariančių skundui pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalies ir 5 straipsnio 4 dalies prasme.

107 Toks požiūris atitinka pagrindinio reglamento 6 straipsnio 8 dalį, pagal kurią, išskyrus atsisakymo bendradarbiauti atvejus, yra tikrinamas suinteresuotųjų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.

108 Taigi, kaip Taryba nurodė ginčijamo reglamento 156 konstatuojamojoje dalyje, skundą pateikę Bendrijos gamintojai, kurie nebendradarbiavo vykstant tyrimui, negali būti įtraukti į Bendrijos pramonės apibrėžimą. Atrankos atveju, kaip savo atsiliepime į ieškinį nurodė Taryba, Komisija dažniausiai kiekvienam žinomam gamintojui siunčia klausimyną, prašydama pateikti duomenis, susijusius su jų produkcija ir pardavimu, ir klausdama, ar jie sutinka užpildyti klausimyną dėl žalos ir leisti patikrinimus vietoje, jeigu būtų atrinkti. Tik į šiuos du pastaruosius klausimus teigiamai atsakę gamintojai laikomi bendradarbiaujančiais vykstant tyrimui, todėl tik iš jų yra vykdoma atranka. O gamintojas, kuris nurodo esantis nepasirengęs dalyvauti atrankoje, negali būti laikomas bendradarbiaujančiu vykstant tyrimui, nes jis realiai negali atsakyti į klausimyną dėl žalos ir leisti, kad šie atsakymai būtų patikrinti jo patalpose. Iš tikrųjų šios priemonės yra taikomos tik atrinktoms bendrovėms.

109 Taryba tvirtina, kad šioje byloje, atsižvelgiant į nepaprastai didelį Bendrijos gamintojų skaičių, Komisija taikė kitokią procedūra, tačiau taip pat teisėtą. Komisija neišsiuntė klausimynų dėl atrankos kiekvienam Bendrijos gamintojui, o pirmiausia panaudojo duomenis, susijusius su Bendrijos produkcija, esančius skunde, ir, antra, iš visų 814 gamintojų, atstovaujamų CEC, surinko duomenis apie pritarimą skundui.

110 Be to, per posėdį Taryba ir Komisija nurodė, kad prie atsiliepimo į ieškinį pridėtas priedas „Informacija apie antidempingo skundą, susijusį su <...> kilmės <...> importu iš <...>“ nebuvo tas, kuris iš tikrųjų buvo išsiųstas Bendrijos gamintojams, ir šis dokumentas buvo pateiktas per klaidą. Komisija pateikė kitą dokumentą, kurį siuntė Bendrijos gamintojams klausdama dėl pritarimo skundui. Priešingai prie atsiliepimo į ieškinį pridėtam dokumentui, Komisijos pateikto dokumento pavadinimas („Galimas antidempingo tyrimo, susijusio su Kinijos ir Vietnamo kilmės avalynės su odiniais batviršiais importu, inicijavimas“) aiškiai daro nuorodą į aptariamą tyrimą, ir galima daryti išvadą, kad būtent šį dokumentą Komisija siuntė Bendrijos gamintojams. Šiuo

dokumentu Komisija visų Bendrijos gamintojų prašė, kad jai būtų pranešta, ar jie pritaria skundui, ar jam prieštarauja, ar vis dėlto neturi nuomonės šiuo klausimu, ar jie gamina ir parduoda atitinkamą produktą Bendrijos rinkoje ir kokiais kiekiais, ar jie susiję su Kinijos ar Vietnamo gamintojais arba eksportuotojais ir ar jie parduoda iš minėtų trečiųjų valstybių importuotą produktą.

111 Šio dokumento preambulėje buvo nurodyta, kad visi skaičiais išreikšti duomenys bus tvarkomi konfidencialiai, o Komisija juos galės patikrinti. Tokiomis aplinkybėmis visi Bendrijos gamintojai, kuriems buvo skirtas šis dokumentas, žinojo, jog visa Komisijai pateikta informacija, įskaitant tą, kuri buvo pateikta atsakant į klausimyną dėl žalos, taip pat galėjo būti šios institucijos tikrinama. Be to, šiame dokumente buvo nurodyta, kad teisinis pagrindas, kuriuo remiantis reikalauta šios informacijos, yra pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalis. Pagal aptariamo dokumento paskutiniame puslapyje nurodytą priedų sąrašą pagrindinio reglamento 4 ir 5 straipsnis buvo tarp priedų. Šiuo kausimu nuoroda į pagrindinio reglamento 5 straipsnį ir šio straipsnio pridėjimas kaip priedo prie aptariamo dokumento informavo Bendrijos gamintojus apie tai, kad skunde turi būti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp jų įrodymų bei duomenų apie kainas.

112 Tokiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad Bendrijos gamintojų pareiškimo, jog jie remia skundą, pakako įrodyti pritarimą skundui pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalies prasme.

113 Dėl kaltinimo, susijusio su pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalies ir 17 straipsnio pažeidimu, nes Komisija atsižvelgė į duomenis, susijusius su Bendrijos gamyba,

pareiškėjų galimybe pateikti skundą ir žala, pateiktus prieš tyrimo pradžią, reikia konstatuoti, kad šis kaltinimas turi būti atmestas.

114 Pirmiausia reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog prieš tyrimo pradžią pateiktame skunde turi būti nurodyti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp jų įrodymai. Be to, pagrindinio reglamento 5 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir jų atitiktį reikalavimams. Tačiau, kaip nurodo Taryba, niekas netrukdo Komisijai atliekant tyrimą atsižvelgti į įrodymus, surinktus prieš tyrimo pradžią.

115 Antra, reikia pažymėti, kad Komisija pareiškėjų teisę pateikti skundą turi patikrinti prieš tyrimo pradžią.

116 Galiausiai dėl kaltinimo, susijusio su pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalies pažeidimu, nes ginčijamas reglamentas buvo priimtas pasibaigus minėtoje nuostatoje numatytam penkiolikos mėnesių terminui, reikia priminti, kad tyrimo pradžia pagal šią nuostatą yra momentas, nuo kurio pradedamas skaičiuoti penkiolikos mėnesių terminas galutiniams muitams nustatyti.

117 Vis dėlto reikia pažymėti, jog iš šio sprendimo 114–116 punktų matyti, kad pagrindiniame reglamente numatytas penkiolikos mėnesių terminas galutiniams muitams nustatyti turi būti skaičiuojamas nuo to momento, kada Komisija pradeda tyrimo inicijavimą, o tyrimas iš tikrųjų prasideda tik po to, kai Komisija patikrina, ar visos sąlygos, susijusios su skundo turiniu ir pareiškėjo ar pareiškėjų teise pateikti skundą, yra įvykdytos.

118 Taigi ieškovių kaltinimai šiuo klausimu turi būti atmesti, nes ginčijamas sprendimas priimtas nepasibaigus pagrindiniame reglamente numatytam penkiolikos mėnesių terminui.

119 Dėl kaltinimų, susijusių su ieškovių teisės į gynybą pažeidimu, reikia pažymėti, kad 2005 m. liepos 6 d. dokumente, pridėtame prie bylos, Komisija nurodė, jog Bendrijos gamyba 2004 m. sudarė apie 425 milijonus avalynės porų, o per 2005 m. pirmąjį trimestrą – apie 92 milijonus avalynės porų. Be to, iš šio dokumento matyti, kad bendrovių, kurių vardu buvo pateiktas skundas, gamyba 2004 m. sudarė apie 190 milijonų avalynės porų, o per 2005 m. pirmąjį trimestrą – apie 44 milijonus avalynės porų, taigi šios bendrovės 2004 m. atstovavo daugiau kaip 44 % Bendrijos pramonės, o per 2005 m. pirmąjį trimestrą – daugiau kaip 47 % šios pramonės. Be to, kiti 36 gamintojai taip pat pritarė skundui, dėl to reprezentatyvumas 2004 m. išaugo iki daugiau nei 45 %, o per pirmąjį 2005 m. trimestrą – iki daugiau nei 48 %. Šie duomenys buvo nurodyti skunde, taip pat juos pateikė Bendrijos gamintojai ir šių gamintojų asociacijos. Galiausiai aptariamame dokumente nurodyta, kad skundui niekas neprieštaravo, o jo priede pateikiami duomenys susiję su bendra šešių valstybių narių (nenurodytų) gamybos apimtimi 2004 m. ir 2005 m. pirmąjį trimestrą.

120 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad, priešingai nei tvirtina ieškovės, Komisija išdėstė savo vertinimo, susijusio su bendrovių, kurių vardu buvo pateiktas skundas, teise pateikti šį skundą, pagrindus. Taigi institucijos nepažeidė ieškovių teisės į gynybą.

121 Dėl tų pačių priežasčių reikia konstatuoti, kad institucijos laikėsi pareigos tinkamai motyvuoti savo aktus.

122 Todėl trečiasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalies bei 2 ir 3 straipsnių pažeidimu

Šalių argumentai

123 Ieškovės kaltina institucijas pirmiausia per plačiai apibrėžus nagrinėjamą produktą, įtraukiant į šį apibrėžimą produktus, kurie iš esmės skiriasi savo požymiais, vaizdu, vartotojų suvokimu apie juos, stiliumi, panaudojimu ir platinimo tinklais.

124 Antra, ieškovės pažymi, kad į tyrimą įtraukdamos patentuotos technologijos avalynę (žr. šio sprendimo 34 punktą), institucijos šiuo atžvilgiu taip pat per daug išplėtė nagrinėjamo produkto apibrėžimą, todėl gavo klaidingas išvadas. Iš tikrųjų fizinės ir technologinės šios avalynės charakteristikos skiriasi nuo kitos avalynės charakteristikų, nes pirmosios apima „patentuotą smūgio sušvelninimo sistemą“, „paminkštintą“ vidurinį padą ir „patentuotą *super–flex* sistemą“. Be to, skiriasi šios avalynės gamybos procesas, nes jai reikia atskirų gamybos grandinių ir specialių mašinų. Taip pat dėl minėtos avalynės naudojimo ieškovės mano, kad ji skirta „rinkos nišai“, priklausančiai ortopedinės avalynės sektoriui, o jos vartotojai yra sveikatos problemų turinčios moterys. Ši avalynė parduodama specializuotose parduotuvėse. Galiausiai ieškovės primena, kad tokio tipo avalynė negaminama Bendrijoje.

125 Dėl institucijų atlikto „neteisingo klasifikavimo“ buvo lyginama avalynė, pagaminta iš visiškai skirtingo kiekio odos. Tačiau toks palyginimas neturi prasmės.

126 Šiuo kausimu per administracinę procedūrą *Footwear Association of Importers and Retail chains* (Avalynės importuotojų ir prekybininkų asociacija) pateiktuose trijuose dokumentuose buvo nurodyti pavyzdžiai ir informacija.

127 Todėl institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalį, pagal kurią sąvoka „panašus produktas“ reiškia produktą, visais atžvilgiais panašų į nagrinėjamą produktą. Šis pažeidimas turi įtakos viso tyrimo išvadų teisėtumui.

128 Taryba, palaikoma Komisijos ir CSC, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

129 Reikia pažymėti, kad grįsdamos šį ieškinio pagrindą ieškovės nurodo du kaltinimus. Pirmas susijęs su nagrinėjamo produkto apibrėžimu, pateiktu laikinojo reglamento 38 ir 39 konstatuojamosiose dalyse (žr. šio sprendimo 18 punktą) ir patvirtintu ginčijamo reglamento 39 konstatuojamojoje dalyje. Antrasis susijęs su patentuotos technologijos avalynės įtraukimu į tyrimą.

130 Dėl pirmojo kaltinimo ieškovės nurodo, kad nagrinėjamas produktas, kaip jis apibrėžtas laikinajame ir ginčijamame reglamentuose, apima produktus, kurie iš esmės skiriasi savo požymiais, vaizdu, vartotojų suvokimu apie juos, stiliumi, panaudojimu

ir platinimo tinklais. Norėdamos pademonstruoti skirtumus ieškovės nurodo batelius ir pasivaikščiojimams skirtą avalynę, kurios iš esmės skiriasi savo požymiais, panaudojimu ir vartotojų suvokimu.

131 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nagrinėjamo produkto apibrėžimas vykdant antidempingo tyrimą padeda parengti sąrašą produktų, kurie prireikus bus apmokestinti antidempingo muitu. Apibrėždamos nagrinėjamą produktą institucijos gali atsižvelgti į įvairius veiksnius, pavyzdžiui, fizines, technologines ir chemines produkto charakteristikas, jo naudojimą, galimybę pakeisti kitu, vartotojo požiūrį į jį, platinimo tinklus, gamybos procesą, gamybos sąnaudas, kokybę ir kita.

132 Todėl tvirtinimas, pagal kurį atitinkamo produkto nereikia įtraukti į nagrinėjamo produkto apibrėžimą, turi būti grindžiamas argumentais, galinčiais įrodyti, kad institucijos atliko klaidingą, jų nuomone, reikšmingų veiksnių vertinimą arba kad kitų reikšmingesnių veiksnių vertinimas būtų lėmęs šio produkto neįtraukimą į nagrinėjamo produkto apibrėžimą.

133 Nagrinėjamu atveju institucijos rėmėsi esminėmis produktų charakteristikomis, jų pagrindiniu naudojimu ir vartotojų požiūriu į juos. Ieškovės tik bendrai nurodo, kad nagrinėjamas produktas apima skirtingo pobūdžio avalynę, paminėdamos, pavyzdžiui, batelius ir pasivaikščiojimams skirtą avalynę. Tačiau, kaip buvo nurodyta 132 šio sprendimo punkte, šie tvirtinimai gali būti reikšmingi, tik jeigu yra susiję su viena ar keliomis specialiomis produkto rūšimis, kurios neturi būti įtrauktos į nagrinėjamo produkto apibrėžimą. Iš to darytina išvada, kad ieškovių argumentai susiję tik su pasivaikščiojimams skirtos avalynės pašalinimu iš nagrinėjamo produkto apibrėžimo. Vis dėlto šioje byloje svarbu tai, kad avalynė su odiniais batviršiais, dėl kurios vyko antidempingo procedūra, turi tas pačias fizines charakteristikas, naudojama taip pat,

ir kad skirtingų kategorijų avalynė konkuruoja tarpusavyje, ypač artimų kategorijų. Todėl į nagrinėjamo produkto apibrėžimą įtraukdamos pasivaikščiojimams skirtą avalynę institucijos nepadarė vertinimo klaidos.

134 Dėl argumentų, pateiktų atsižvelgiant į per administracinę procedūrą *Footwear Association of Importers and Retail chains* pateiktas pastabas, suteikiančias „informacijos šiame kontekste“ apie šį ieškinio pagrindą (žr. šio sprendimo 126 punktą), reikia pažymėti, kad, be bendrų pareiškimų apie nagrinėjamo produkto apibrėžimą, jie susiję su kriterijais, panaudotais siekiant pagal produkto kontrolės numerį sugrupuoti įvairias avalynės rūšis, patenkančias į nagrinėjamo produkto apibrėžimą. Todėl šie argumentai susiję ne su klausimu, ar tam tikros avalynės su odiniais batviršiais rūšys turi būti priskirtos nagrinėjamam produktui, o su kriterijais, pagal kuriuos turėjo būti suskirstyta avalynė, priklausanti nagrinėjamam produktui. Todėl šie argumentai yra nereikšmingi nagrinėjant šį ieškinio pagrindą. Dėl tų pačių priežasčių dublike pateikti argumentai, kuriais ginčijamas institucijų vertinimas dėl nagrinėjamam produktui priklausančios avalynės rūšių suskirstymo į kategorijas (žr. šio sprendimo 125 punktą), taip pat turi būti atmesti kaip nereikšmingi.

135 Dėl argumentų, susijusių su atskirų gamybos grandinių egzistavimu gaminant patentuotos technologijos avalynę, su šios rūšies avalynės negaminimu Bendrijoje ir su patentu, reikia konstatuoti, kad jie nėra lemiami. Iš tikrųjų, jei produkto fizinės charakteristikos ir paskirtis nesiskiria, gamybos procesas savaime neturi reikšmės nei vartotojo supratimui apie prekę, nei atskirų avalynės rūšių viena kitos pakeičiamumui. Tas pats pasakytina ir apie patentuotos technologijos avalynės negaminimą Bendrijoje, nes esminis klausimas yra tai, ar ši avalynės rūšis dėl savo fizinių charakteristikų, paskirties ir vartotojo supratimo apie ją konkuruoja su Bendrijoje gaminama avalyne.

Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad aplinkybė, jog avalynės rūšis yra saugoma patento, nesuteikia informacijos apie konkurenciją su Bendrijos kilmės produktu.

136 Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su patentuotos technologijos avalynės įtraukimu į nagrinėjamo produkto apibrėžimą, reikia pažymėti, kad argumentai, pagal kuriuos ši avalynė yra skirta ortopedinių problemų turintiems asmenims ir parduodama tik specializuotose parduotuvėse, gali paneigti institucijų vertinimą dėl šios avalynės rūšies įtraukimo į nagrinėjamo produkto apibrėžimą. Iš tikrųjų, jei būtų įrodyta, kad šios rūšies avalynės naudojimas yra medicininio gydymo, skirto ortopedinių problemų turintiems asmenims, dalis ir kad šia avalyne prekiaujama tik specializuotose parduotuvėse, reikėtų konstatuoti, kad nei jos fizinės charakteristikos, nei paskirtis nėra tapačios kaip ir tokių savybių neturinčios avalynės. Vartotojų požiūris šiuo atveju neišvengiami būtų skirtingas.

137 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad ieškovės nepateikė jokių įrodymų, galinčių pagrįsti jų komentarus apie šios rūšies avalynės charakteristikas ir panaudojimą. Iš tikrųjų nei 2006 m. gegužės 8 d. *Brosmann* laiške (žr. šio sprendimo 28 punktą), nei 2005 m. lapkričio 29 d. faksu *Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen*, turinčios nagrinėjamus patentus, pateiktose pastabose nepateikiama ten išdėstytus tvirtinimus pagrindžiančių įrodymų. Reikia pridurti, kad, kaip matyti iš 2006 m. gegužės 8 d. laiško 3.2.1.3 punkto ir iš 2005 m. lapkričio 29 d. fakso, vardydamos specializuotas parduotuves ieškovės, panašu, nurodė jas visas, išskyrus išparduotuves ir prekybos centrus. Tačiau toks požiūris neleidžia atmesti galimybės, kad specializuotose parduotuvės ta prasme, jog jose prekiaujama tik avalyne, bus pardavinėjama ir patentuotos technologijos avalynė. Toks vertinimas dar labiau patvirtina Tarybos tvirtinimą, kad, nepaisant aptariamos avalynės specialių požymių, visiškai įmanoma, jog vartotojo pasirinkimas priklausys nuo asmeninių pomėgių, o ne nuo medicininio pobūdžio vertinimų.

138 Iš to matyti, kad ketvirtasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 17 straipsnio bei EB 253 straipsnio pažeidimu

Šalių argumentai

139 Ieškovės ginčija atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų reprezentatyvumą dėl dviejų priežasčių. Pirma, buvo atrinkti daugiausia STAF, kurios neapima nagrinėjamo produkto apibrėžimas (žr. šio sprendimo 18 ir 34 punktus), gaminantys ūkio subjektai. Antra, ieškovės nurodo daug „trūkumų" susijusių su kriterijais, taikytais vykdant nagrinėjamą atranką, ir, pavyzdžiui, tai, kad daugelio bendradarbiavusių, tačiau neatrinktų bendrovių gamybos, eksporto ir pardavimo apimtys buvo gerokai didesnės nei atrinktų bendrovių.

140 Ginčijamo reglamento 43 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodė, kad STAF neįtraukimas į nagrinėjamo produkto apibrėžimą nepadarė „didelio poveikio" atrinktų bendrovių reprezentatyvumui; vis dėlto institucijos nemotyvavo šio vertinimo, nors šių produktų importas sudaro didžiąją dalį iš pradžių nurodyto importo. Ši pastaba ypač reikšminga, nes pagal ginčijamo reglamento 180 ir 181 konstatuojamąsias dalis STAF neįtraukimas į nagrinėjamo produkto apibrėžimą turėjo didelį poveikį dempingo skirtumui. Bendrai kalbant, atrinkti tik vieno produkto, kuris nėra tiriamas, gamintojai turėtų iš esmės būti laikomi kaip nereprezentatyvūs.

141 Ieškovių nuomone, aplinkybė, kad eksportuojančių valstybių vyriausybės prisidėjo atrenkant dalį bendrovių, kaip tai matyti iš ginčijamo reglamento 61 konstatuojamosios dalies priešpaskutinio sakinio, nėra tiesiogiai reikšminga sprendžiant dėl atrinktų bendrovių reprezentatyvumo, juo labiau kad nagrinėjamo produkto apibrėžimas buvo

pakeistas pasitarus su šiomis vyriausybėmis. Iš atsiliepime į ieškinį pateiktų paaiškinimų matyti, kad atranka buvo grindžiama Kinijos įmonių savininkų tautybės ir priklausymo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Light Industrial Products and Arts-Crafts* (Kinijos prekybos rūmai lengvosios pramonės ir amatininkų dirbinių importui bei eksportui, toliau – CCCLA) kriterijais. Todėl vykdant atranką nebuvo užtikrintas reprezentatyvumas.

142 Be to, tarp atrinktų bendrovių nebuvo nė vienos, kuriai būtų suteiktas RESVĮS ar taikomas IR, o tai dar kartą parodo, kad atrinktos bendrovės nebuvo reprezentatyvios.

143 Ginčijamo reglamento 44 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodė, kad atrinktų bendrovių eksporto kiekis po to, kai STAF buvo pašalinta iš nagrinėjamo produkto apibrėžimo, sudarė 12 % Kinijos eksporto, todėl atrinktos bendrovės buvo nereprezentatyvios. Šiame kontekste, kadangi pačios *Brosmann* importas sudarė 10 % importo į Bendriją, tvirtinimas, kad atrinktos bendrovės atstovavo didžiausiam reprezentatyvaus eksporto kiekiui, yra klaidingas. Be to, Taryba nepateikė jokių įrodymų, grindžiančių tvirtinimą, kad atrinkti gamintojai atstovavo 14 % Kinijos bendro eksporto, apimančio ir tuos gamintojus, kurie nebendradarbiavo.

144 Tai patvirtina ginčijamo reglamento nemotyvavimą ir akivaizdžią vertinimo klaidą dėl pagrindinio reglamento 17 dalies pažeidimo.

145 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

146 Reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį pavyzdžių atranka yra tyrimo apribojimas, atrenkant tik pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią reprezentatyvų produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

147 Ši nuostata suteikia Komisijai laisvę atrenkant bendroves, kurios išreiškė norą dalyvauti atrankoje ir pateikė šiuo klausimu reikalingą informaciją. Atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalyje Komisijai suteiktą diskreciją, Bendrijos teismas, atlikdamas šio pasirinkimo kontrolę, turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar faktai, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas, buvo tikslūs, ar vertinant šiuos faktus nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos ir ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais.

148 Nagrinėjamu atveju iš laikinojo reglamento 60 konstatuojamosios dalies ir iš ginčijamo reglamento 44 ir 46 konstatuojamųjų dalių matyti, kad atrinkdamos Kinijos eksportuojančius gamintojus institucijos stengėsi užtikrinti atrinktų bendrovių reprezentatyvumą ir į didžiausią tipišką eksporto kiekį, kurį pagrįstai būtų galima išnagrinėti per turimą laikotarpį, įtraukti kai kurių bendrovių reprezentatyvų pardavimą vidaus rinkose.

149 Taigi reikia išnagrinėti, ar atsižvelgiant į ieškovių nurodytas aplinkybes institucijų pasirinkimas yra akivaizdžiai klaidingas šių dviejų tikslų atžvilgiu.

150 Dėl tvirtinimo, kad atrinktos bendrovės yra STAF gamintojos, reikia pažymėti, jog ieškovės nepateikė įrodymų, galinčių pagrįsti šį tvirtinimą. Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti kaltinimą dėl akivaizdžios vertinimo klaidos.

151 Reikia taip pat atmesti ir kaltinimą dėl nemotyvavimo, nes institucijos nurodė STAF pašalinimo iš nagrinėjamo produkto apibrėžimo pasekmes.

152 Dėl atrinktų eksportuotojų procentinės dalies reikia pažymėti, jog ieškovės ir Taryba sutaria, kad iš pradžių atrinktų trylikos bendrovių pardavimas sudarė 25 % visų Kinijos nagrinėjamo produkto bendradarbiavusių gamintojų eksporto ir 42 % tų pačių gamintojų vidaus pardavimo. Šalys taip pat sutaria, kad atmetus vieno Kinijos gamintojo, kuris neatsakė į Komisijos klausimyną, ir penkių kitų nebendradarbiavusių bendrovių duomenis atrinktų bendrovių reprezentatyvumas sumažėjo iki 16,5 % visų Kinijos bendradarbiavusių gamintojų eksporto; atsisakius į nagrinėjamo produkto apibrėžimą įtraukti STAF, šis skaičius sumažėjo iki 12,5 %.

153 Kalbant apie kaltinimą dėl nemotyvavimo, pažymėtina, kad Taryba ginčijamo reglamento 44 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kodėl minėto skaičiaus pakako užtikrinti atrinktų bendrovių reprezentatyvumą. Taigi Taryba tinkamai motyvavo savo vertinimą dėl atrinktų bendrovių reprezentatyvumo.

154 Dėl kaltinimų, susijusių su akivaizdžia vertinimo klaida pirmiausia reikia konstatuoti, kad vykdant atranką nebuvo įmanoma numatyti ūkio subjektų skaičiaus, kurie atsisakys vėliau bendradarbiauti, juo labiau kad šie ūkio subjektai iki tol Komisijai pateiktuose dokumentuose tvirtino priešingai. Tas pats pasakytina ir apie bendroves, kurioms buvo suteiktas RESVĮS ar taikomas IR, nes prašymai suteikti RESVĮS/IR yra nagrinėjami jau atrinkus bendroves.

155 Antra, net pripažinus, kad buvo galima atrinkti kitas bendroves po to, kai buvo konstatuota, jog keletas dalyvių neketina bendradarbiauti, vis dėlto aplinkybės, kad likusių atrinktų bendrovių eksportas sudarė 12,5 % Kinijos eksporto į Bendriją, pakanka pripažinti atrinktų bendrovių reprezentatyvumą.

156 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Komisija neprivalėjo papildomai atrinkti bendrovių, todėl atsisakydama tai padaryti ji nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos. Taigi penktasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies bei EB 253 straipsnio pažeidimu

Šalių argumentai

157 Ieškovės priekaištauja Bendrijos institucijoms apskaičiuojant Bendrijos pramonės patirtą žalą rėmusis „nereprezentatyviais ir mažai patikimais“ duomenimis. Ieškovės būtent pažymi, kad buvo atrinkti tik šeši Bendrijos gamintojai, kurie sudaro 0,1 % Bendrijos gamintojų, o jų produkcija sudaro 4,2 % Bendrijos produkcijos. Be to, atrinkti gamintojai nepateikė informacijos, kuri leistų įvertinti jų reprezentatyvumą, ir tai jų nebuvo prašoma padaryti. Tokiu požiūriu, kuris savo pobūdžiu yra vienašališkas, pažeidžiamas pagrindinio reglamento 17 straipsnis. Makroekonominės informacijos, susijusios su žala, rinkimas procedūrai inicijuoti lėmė tai, kad šie duomenys nebuvo tinkamai patikrinti, nekonfidenciali jų versija nebuvo pateikta suinteresuotosioms šalims ir kad Komisija Bendrijos gamintojus diskriminavo Kinijos gamintojų, kurie iki procedūros pradžios neturėjo galimybės pateikti prašymus suteikti RESVĮS/IR, kad Komisija turėtų daugiau laiko juos išnagrinėti, atžvilgiu.

158 Kadangi atrinktų Bendrijos gamintojų pavadinimai nebuvo atskleisti, ieškovės negavo jokios informacijos, susijusios su jų veikla ir negalėjo nepriklausomai patikrinti atrinktų bendrovių reprezentatyvumo. Todėl jų teisė į gynybą buvo pažeista, kaip tai draudžia teismų praktika šioje srityje.

159 Dėl duomenų, kuriais rėmėsi institucijos, patikimumo ieškovės pabrėžia, kad per administracinę procedūrą jos Komisijai pateikė viešuose šaltiniuose skelbtos įvairios informacijos, o kai kurie didžiausi Italijos gamintojai, kurie, tikėtina, buvo atrinkti Bendrijos gamintojai ar skundo pareiškėjai (Taryba to neneigia), pateikė šiai institucijai melagingos ar iškraipytos informacijos. Neteisingi duomenys buvo susiję su darbuotojų skaičiumi, investicijomis, apyvarta, pardavimu ir įsteigimo vieta, nes tam tikros bendrovės savo gamyklas iškėlė į trečiąsias šalis. Ši informacija reikalauja Komisijos atidesnės kontrolės. Kadangi, kaip nurodo ieškovės, dviejų Italijos bendrovių, pateikusių melagingą ar iškraipytą informaciją, pardavimas sudarė apie 10,4 % Bendrijos pardavimo, o gamyba sudarė 7,5 % Bendrijos produkcijos, nurodytų aplinkybių poveikis žalos įvertinimui galėjo būti labai didelis ir iš esmės paveikti tyrimo rezultatus, atsižvelgiant į tai, ar šios bendroves buvo atrinktos, ar ne. Pagal laikinojo reglamento 175 konstatuojamąją dalį makroekonominiai rodikliai buvo įvertinti visos Bendrijos pramonės lygiu, o mikroekonominiai rodikliai įvertinti tik atrinktų gamintojų lygiu. Net jei nė viena iš šių bendrovių nebuvo atrinkta, vis dėlto Komisija panaudojo jų pateiktus duomenis vertindama makroekonomines pasekmes, susijusias su žala Bendrijos pramonei.

160 Tačiau institucijos neatsižvelgė į šią informaciją apskaičiuodamos Bendrijos pramonės patirtą žalą, o tai yra akivaizdi vertinimo klaida, dėl kurios buvo pažeista pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalis (žr. šio sprendimo 3 punktą). Bet kuriuo atveju jokių paaiškinimų šiuo klausimu ginčijamame reglamente nebuvimas reiškia pareigos motyvuoti esminį tyrimo punktą nesilaikymą.

161 Taryba, palaikoma Komisijos ir CEC, neigia ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

162 Šį ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys. Grįsdamos pirmą dalį ieškovės priekaištauja institucijoms nenagrinėjus, ar atrinkti Bendrijos gamintojai reprezentavo Bendrijos pramonę. Atsižvelgdamos į tai jos nurodo, kad neturėjo jokių dokumentų, kurie būtų leidę patikrinti šių ūkio subjektų reprezentatyvumą. Grįsdamos antrą dalį ieškovės nurodo, kad institucijos, vertindamos su žala Bendrijos pramonei susijusius makroekonominius ir mikroekonominius veiksnius, rėmėsi nepatikimais duomenimis.

163 Dėl pirmos dalies reikia priminti, kad pagal laikinojo reglamento 65 konstatuojamąją dalį Komisija 10 Bendrijos gamintojų atrinko remdamasi gamybos apimtimi ir jų geografine padėtimi (žr. šio sprendimo 24 punktą). Pagal tą pačią konstatuojamąją dalį šie kriterijai leido atspindėti ne tik atskirų gamintojų dydį ir svarbą, bet ir Bendrijos avalynės pramonės geografinį pasiskirstymą. Ramintis laikinojo reglamento 8 konstatuojamąja dalimi, atrinkti gamintojai buvo įsteigti penkiose skirtingose valstybėse narėse.

164 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad skundo formuliare ir atrankos klausimynuose, išsiųstuose 814 gamintojų, kurių vardu buvo pateiktas skundas (žr. šio sprendimo 108 punktą), buvo informacijos apie Bendrijos pramonės gamybą ir pardavimą vietos rinkoje, taip pat apie kiekvieno skundą pateikusio gamintojo gamybos apimtis 2003 m. ir 2004 m. Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Komisija galėjo įvertinti kiekvienos skundą pateikusios bendrovės dydį ir gamybos apimtį, ir, be abejo, jos geografinę padėtį. Taigi Komisija turėjo Bendrijos gamintojų atrankai, remiantis,

jos nuomone, reikšmingais veiksniais, reikalingos informacijos. Kadangi ieškovės neginčijo šių veiksnių tinkamumo, reikia nuspręsti, kad jų argumentai dėl atrankos šiuo atveju turi būti atmesti.

165 Dėl argumento, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu, pažymėtina, jog ieškovės neginčijo Tarybos tvirtinimo, kad jos galėjo susipažinti su duomenimis apie kiekvienos atrinktos bendrovės gamybos apimtį ir su nekonfidencialia šių bendrovių pateiktų atsakymų į klausimyną dėl žalos versija. Visų atrinktų bendrovių pavadinimai yra nereikšmingas veiksnys vertinant jų reprezentatyvumą. Vis dėlto šis vertinimas taikytinas, tik jei atitinkamų bendrovių pateikti duomenys yra teisingi. Šiomis aplinkybėmis ieškovės turėjo prašyti leisti susipažinti su informacija, kuria remdamasi Komisija nusprendė, kad atrinktų Bendrijos ūkio subjektų pateikti duomenys yra teisingi. Toks leidimas galėjo būti suteiktas neatskleidžiant bendrovių pavadinimų. Tačiau panašu, kad ieškovės neprašė leisti susipažinti su šiais duomenimis, todėl jų argumentai dėl teisės į gynybą pažeidimo turi būti atmesti.

166 Pirmiausia reikia atmesti Tarybos prieštaravimą dėl antros šio ieškinio pagrindo dalies priimtinumo, nes ieškovės paprasčiausiai darė nuorodą į ieškinio priedus. Iš tikrųjų ieškovės ne tik darė nuorodą į ieškinio A 33 ir A 34 priedus, bet ir glaustai išdėstė šių priedų pagrindinius punktus, nurodydamos specialius kaltinimus dėl institucijų vertinimo. Procedūros reglamentas nedraudžia grindžiant savo kaltinimus pateikti išsamesnius dokumentus, kurie buvo pateikti Komisijai per administracinę procedūrą.

167 Dėl ieškovių argumentų esmės pirmiausia reikia pažymėti, kad jų 2006 m. liepos 17 d. ir rugpjūčio 8 d. memorandumuose Komisijai pateikta informacija yra spaudoje surinkta informacija apie Bendrijos avalynės gamintojų padarytus pažeidimus, pavyzdžiui, sukčiavimas nacionaliniu lygiu siekiant gauti subsidijas arba darbo kodekso pažeidimai.

168 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog tai, kad įmonės sukčiavo nacionaliniu lygiu, nebūtinai reiškia, kad jos nebendradarbiaus Komisijos antidempingo tyrime ar kad pateiks Komisija neteisingą informaciją. Reikia konstatuoti, kad net pripažįstant, kad ieškovės nurodytos įmonės sukčiavo nacionaliniu lygiu, tai dar nereiškia, jog vykstant antidempingo tyrimui jų pateikti duomenys yra nepatikimi, jei šie duomenys nėra susiję su minėtais sukčiavimais. Dėl ieškovių per administracinę procedūrą pateiktos informacijos, susijusio su darbininkų išnaudojimu ir vaikų įdarbinimu, pirmiausia reikia pažymėti, jog panašu, kad šios aplinkybės negali būti susijusios su atitinkamų bendrovių vykstant aptariamam tyrimui pateiktais galimais duomenimis.

169 Ieškovės taip pat nurodo, kad Italijos gamintojas *La Nuova Adelchi* pateikė netikslius duomenis apie savo pardavimo apyvartą. Šiuo klausimu jos 2006 m. liepos 17 d. ir rugpjūčio 2 d. memorandumuose nurodė, kad vienintelis bendrovės *La Nuova Adelchi* vadovas Italijos valdžios institucijų pirmojoje instancijoje buvo pripažintas kaltu dėl neteisėtos buhalterijos. Grįsdamos šį tvirtinimą jos 2006 m. liepos 17 d. ir rugpjūčio 2 d. memorandumuose rėmėsi 2005 m. gegužės 3 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Berlusconi ir kt.* (C-387/02, C-391/02 ir C-403/02, Rink. p. I-3565). Vis dėlto iš minėto sprendimo 29 punkto matyti, kad nagrinėtos faktinės aplinkybės apima 1992 m. ir 1993 m., taigi gerokai ankstesnį nei tiriamasis laikotarpis. Galimi pažeidimai dėl 1992 m, ir 1993 m. buhalterijos negali turėti įtakos vykstant šiam tyrimui pateiktų duomenų patikimumui.

170 Dėl kitų faktų, kuriais ieškovės kaltina tam tikrus Bendrijos avalynės gamintojus, reikia nurodyti štai ką. Pagal laikinojo reglamento 175–185 konstatuojamąsias dalis Komisija nagrinėjo žalos Bendrijos pramonei buvimą makroekonominiu lygiu, remdamasi gamybos, pardavimo, rinkos dalių, užimtumo, augimo, dempingo skirtumo dydžio ir atkūrimo po ankstesnės importo dempingo kaina praktikos duomenimis. Šie duomenys apėmė visą Bendrijos pramonę (žr. šio sprendimo 24 punktą). Išnagrinėjusi šiuos duomenis Komisija nusprendė, kad nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos sumažėjo gamyba, rinkos dalys, užimtumas ir augimas. Dėl mikroekonominių

rodiklių, susijusių su atrinktais gamintojais, Komisija laikinojo reglamento 186–196 konstatuojamosiose dalyse nusprendė, kad nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos gamybos ir pardavimo apimtis, pardavimo kaina, pinigų srautai, pelningumas, investicinė grąža, geba panaudoti kapitalą investicijoms ir užimtumas sumažėjo.

171 Kalbant apie galutines išvadas dėl žalos makroekonominių rodiklių, pažymėtina, kad Taryba ginčijamo reglamento 186–198 konstatuojamosiose dalyse patvirtino Komisijos išvadas apie gamybos, pardavimo, rinkos dalių, užimtumo, augimo, dempingo skirtumo dydžio ir atkūrimo po ankstesnės importo dempingo kaina praktikos mažėjimą. Dėl mikroekonominių rodiklių Taryba ginčijamo reglamento 199–206 konstatuojamosiose dalyse taip pat patvirtino Komisijos vertinimus dėl pardavimo kainos, pinigų srautų, pelningumo, investicinės grąžos, gebos panaudoti kapitalą investicijoms sumažėjimo.

172 Remdamasi šiais argumentais Taryba ginčijamo reglamento 214 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad makroekonominiu lygiu žala pasireiškė iš esmės pardavimo apimties sumažėjimu ir rinkos dalių praradimu, o šios aplinkybės turėjo reikšmės gamybos ir užimtumo lygiui. Kalbant apie mikroekonominį lygį, Taryba ginčijamo reglamento 200 konstatuojamojoje dalyje konstatavo, kad atrinktos bendrovės turėjo minimalų pelną tyrimo laikotarpiu ir negalėjo daugiau mažinti kainų nepatirdamos nuostolių.

173 Tokiomis aplinkybėmis ieškovių tvirtinimai dėl tariamai dviejų Italijos bendrovių pateiktų klaidingų duomenų gali būti pripažinti reikšmingais, tik jei šie duomenys gali paveikti veiksnius, į kuriuos Taryba atsižvelgė nustatydama žalą.

174 Šiuo klausimu ieškovės pirmiausia nurodo fiktyvius atleidimus iš darbo dviejose Italijos bendrovėse, siekiant vėliau iš naujo įdarbinti atleistus asmenis, taip pasinaudojant valstybės pagalba už bedarbių įdarbinimą. Ieškovės nurodo, kad aptariamų fiktyvių atleidimų buvo 3 100. Pripažinus, kad visi šie atleidimai iš darbo yra pagrįsti ne sunkia aptariamų bendrovių padėtimi, o siekiu sukčiaujant gauti valstybės pagalbą, reikia konstatuoti, kad Taryba ginčijamo reglamento 192 konstatuojamojoje dalyje nurodė 27 000 darbo vietų praradimą nuo 2001 metų. Taigi net pripažinus, kad 3 100 šių atleidimų buvo fiktyvūs, Tarybos išvada dėl didelio užimtumo sumažėjimo makroekonominiu lygiu yra pagrįsta. Taip pat reikia pažymėti, kad mikroekonominiu lygiu Taryba savo išvadą dėl žalos grindė ne duomenimis apie užimtumą.

175 Antra, ieškovės nurodo Bendrijos gamybos perkėlimą į trečiąsias šalis, taikant neteisėtas priemones, kurių tikslas – nurodyti produktų itališką kilmę. Tačiau net pripažinus, kad nuo institucijų buvo nuslėpta ši praktika, taip prie Bendrijos pramonės produkcijos pridedant užsienyje pagamintos produkcijos kiekius, tai iš esmės reikštų, kad Bendrijos gamyba sumažėjo dar daugiau nei nurodyta laikinajame ir ginčijamame reglamentuose. Net pripažinus ieškovių atskleistas aplinkybes, jos negalėtų paneigti Tarybos vertinimo, susijusio su žala, kylančia iš Bendrijos gamybos lygio.

176 Trečia, ieškovės nurodo vienos iš dviejų Italijos įmonių tariamą sukčiavimą gaunant valstybės pagalbą naujiems įrengimams, kurie buvo pastatyti Albanijoje, įsigyti. Tačiau net pripažinus šį tvirtinimą, ši aplinkybė turėtų neigiamą poveikį realiam investicijų Bendrijos rinkos viduje lygiui, taip patvirtinant Tarybos išvadą šiuo klausimu.

177 Taigi ieškovių tvirtinimai negali paneigti Tarybos vertinimo makroekonominiu lygiu.

178 Mikroekonominiu požiūriu reikia pažymėti, kad bet kuriuo atveju, net jei abi aptariamos Italijos bendrovės buvo atrinktos ir jos į pardavimą Bendrijos rinkoje įtraukė avalynės, kurią pagamino trečiosiose šalyse, pardavimą, o tai galėjo turėti įtakos apskaičiuojant avalynės poros vidutinę kainą (ginčijamo reglamento 199 konstatuojamojoje dalyje nurodyta 18,2 EUR), vis dėlto dėl ginčijamo reglamento 200 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų priežasčių vidutinės pardavimo kainos kriterijus pats savaime nėra lemiamas.

179 Iš tikrųjų, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 200 konstatuojamojoje dalyje, avalynė yra gaminama pagal užsakymą, todėl nauji užsakymai paprastai priimami tik tada, kai dėl atitinkamo kainų lygio bent jau nepatiriama nuostolių. Todėl pripažinus, kad Bendrijos pramonės vidutinė pardavimo kaina buvo nustatyta ne visai tiksliai ir kad iš tikrųjų ji yra didesnė, to nepakaktų paneigti išvadas, susijusias su pinigų srautais, pelningumu, investicijų grąža, geba panaudoti kapitalą investicijoms, įrodančias Bendrijos pramonės situacijos sudėtingumą.

180 Dėl kaltinimo, susijusio su nemotyvavimu, reikia pažymėti, kad nėra reikalaujama, jog reglamento motyvuose būtų konkrečiai nurodytos visos susijusios faktinės ir teisinės aplinkybės, kurių kartais būna labai daug ir jos būna kompleksinės, nes šie reglamentai yra sisteminė bendrųjų priemonių dalis. Tokiu atveju pakanka, kad institucijų argumentai reglamentuose būtų aiškūs ir nedviprasmiški (1998 spalio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, T-2/95, Rink. p. II-3939, 357 ir 358 punktai).

181 Be to, reikia pažymėti, kad institucijos neprivalo priimti pozicijos dėl visų argumentų, kuriuos jai pateikė suinteresuotosios šalys, pakanka, kad ji išdėstytų faktus ir teisinius argumentus, turinčius esminės reikšmės sprendimo sandarai (šiuo klausimu žr. 2007 m. sausio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, C-404/04 P, nepaskelbta Rinkinyje, 30 punktą).

182 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Taryba ginčijamame reglamente aiškiai nurodė priežastis, dėl kurių mano, kad Bendrijos pramonei dėl importo iš Kinijos buvo padaryta didelė žala ir mikroekonominiu, ir makroekonominiu lygiu. Todėl ginčijamas reglamentas yra tinkamai motyvuotas šiuo klausimu.

183 Taigi šeštasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl septintojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

184 Ieškovės mano, kad reikia išnagrinėti, ar egzistuoja tiesioginis priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Bendrijos pramonės 2004 m. patirtos žalos. Tokio ryšio nėra atsižvelgiant į kitus žalingus veiksnius, kaip antai blogus Bendrijos pramonės eksporto rezultatus, importo iš trečiųjų šalių (išskyrus Kiniją ir Vietnamą) augimą ir kiekybinių kvotų sistemos panaikinimą nuo 2005 m. sausio 1 d. (žr. šio sprendimo 11 punktą).

185 Nagrinėjamu atveju sudėtinga Bendrijos pramonės situacija susidarė dėl suprastėjusių eksporto rezultatų, t. y. aplinkybė, kuri patvirtina Bendrijos produkcijos konkurencingumo stoką. Tai priežastis, dėl kurios Bendrijos gamintojai negali gerokai padidinti savo kainų ar sektoriaus pelningumo, viršijant 2004 m. (šie metai reikšmingi nustatant žalą panaikinančio antidempingo muito dydį) lygį. Tai paaiškina Bendrijos gamintojų pardavimo smukimą Bendrijos rinkoje ir gamybos perkėlimą į trečiąsias

šalis. Be to, kaip matyti iš ankstesnių antidempingo tyrimų, Bendrijos pramonės 2004 m. pasiektas ir tiriamuoju laikotarpiu buvęs pelningumo lygis nėra gerokai mažesnis, nei buvo per pastaruosius penkiolika metų.

186 Iš to matyti, kad Bendrijos pramonės patirta žala iš esmės buvo nulemta nagrinėjamų Bendrijos produktų kainų nekonkurencingumo. Todėl net jei tvirtinimas, kad Bendrijos pramonės eksporto rezultatai nepadarė didelės žalos, tam tikra dalimi būtų teisingas, nebūtų atsižvelgta į tai, kad didelę padarytą žalą lėmė ne nagrinėjamas importas dempingo kaina.

187 Ginčijamame reglamente pateikta analizė, kuria siekiama paneigti šią išvadą, yra pagrįsta akivaizdžiai klaidingais vertinimais, esančiais minėto reglamento 229 konstatuojamojoje dalyje. Pirma, vertinimas, pagal kurį nė viena iš ginčijamo reglamento 227 konstatuojamojoje dalyje išvardytų trečiųjų šalių gerokai nepadidino savo rinkos dalies svarstomuoju laikotarpiu, prieštarauja aplinkybei, kad dvi nemažas rinkos dalis turėjusios šalys šias dalis padvigubino, o kitos dvi savo rinkos dalis padidino atitinkamai 50 % ir 30 %. Antra, visų ginčijamo reglamento 227 konstatuojamojoje dalyje nurodytų šalių bendra rinkos dalis yra panaši kaip šalių, kurioms buvo taikomos nagrinėjamos antidempingo priemonės, ir nors ši dalis tiksliai neatitinka Kinijos rinkos dalies, ji yra didesnė už Vietnamo rinkos dalį. Trečia, trys šalys savo kainas sumažino mažiausiai 22 %, o ketvirta – beveik 20 %. Ketvirta, Kinijos kilmės produktų kainų sumažėjimas gali būti paaiškinamas kiekybinių kvotų sistemos, taikomos iš šios šalies importuojamai avalynei, galiojimo pabaiga, todėl išaugo pigios avalynės importas, taigi ir produktų pasiskirstymas.

188 Ginčijamo reglamento 227 ir kitose konstatuojamosiose dalyse nurodytos aplinkybės leidžia daryti išvadą, kad importas iš trečiųjų šalių (išskyrus Kiniją ir Vietnamą) turėjo didelės įtakos Bendrijos pramonės patirtos žalos dydžiui. Be to, Bendrijos institucijos dirbtinai sumažino įtaką, kurią Bendrijos pramonei galėjo turėti kiekybinių kvotų panaikinimas, konkrečiai kalbant, vidutinės vieneto kainos sumažėjimui, importo

išaugimui ir produktų pasiskirstymo pasikeitimui. Ieškovės šiuo klausimu pažymi, kad tiriamasis laikotarpis apėmė tik tris mėnesius be kiekybinių kvotų (nuo 2005 m. sausio 1 d. iki kovo 31 d.). Tačiau tai per trumpas laikotarpis daryti išvadas apie tokius didelius pasikeitimus, kuriems įvertinti reikia ilgesnio laikotarpio, kol stabilizuosis rinka. Todėl institucijos neteisingai nusprendė, kad kiekybinių kvotų sistemos panaikinimas neturėjo didelio iškraipančio poveikio ar kad jis tik sustiprino importo dempingo kaina poveikį.

189 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentų pagrįstumą.

Bendrojo Teismo vertinimas

190 Reikia pažymėti, kad vertindamos žalą Taryba ir Komisija privalo išnagrinėti, ar jų ketinama patvirtinti žala iš tiesų atsirado dėl importo dempingo kaina, ir neatsižvelgti į dėl kitų veiksnių, be kita ko, pačių Bendrijos gamintojų elgesio, atsiradusius nuostolius (1992 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Extramet Industrie prieš Tarybą*, C-358/89, Rink. p. I-3813, 16 punktas).

191 Šioje byloje Taryba nustatė priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina poveikio ir kitų veiksnių, kaip antai Bendrijos pramonės eksporto rezultatų, importo iš trečiųjų šalių, valiutos kursų svyravimų, kiekybinių kvotų sistemos panaikinimo, skundą pateikusių gamintojų modernizavimo nebuvimo ir Bendrijos pramonės gamybos perkėlimo poveikio.

192 Dėl ieškovių argumentų, susijusių su blogais Bendrijos pramonės eksporto rezultatais, reikia pažymėti, kad ši aplinkybė, kaip nurodė Taryba ginčijamo reglamento 224 konstatuojamojoje dalyje, nedaro jokio poveikio tokiems rodikliams, kaip antai pardavimo kiekis, rinkos dalys ir kainų mažėjimas, kuriais buvo remiamasi nustatant žalą. Iš tikrųjų šie rodikliai buvo nustatyti Bendrijos pardavimų lygiu. Be to, pagal ginčijamo reglamento 187 ir 189 konstatuojamąsias dalis Bendrijos pramonės rinkos dalių vietos rinkoje mažėjimas lėmė analogišką gamybos sumažėjimą. Todėl Taryba teisingai ginčijamo reglamento 224 konstatuojamojoje dalyje konstatavo, kad didžioji dalis Bendrijos produkcijos buvo numatyta parduoti Bendrijos rinkoje ir todėl eksporto rezultatai negalėjo padaryti didelės žalos Bendrijos pramonei.

193 Dėl argumento, susijusio su importu iš trečiųjų šalių, reikia konstatuoti, kad visos ginčijamo reglamento 227 konstatuojamojoje dalyje nurodytos šalys tiriamuoju laikotarpiu dalijosi 33,8 % rinkos dalį, o 2001 m. – 24,4 %. Šiuo atžvilgiu reikia taip pat konstatuoti, kad dvi šalys, t. y. Makao ir Brazilija, padvigubino savo rinkos dalis svarstomuoju laikotarpiu (nuo 2001 m. sausio mėn. iki 2005 m. balandžio mėn.) ir jos padidėjo nuo 1,2 % iki atitinkamai 2,4 % ir 2,5 %; Indija savo rinkos dalį padidino nuo 3,6 % 2001 m. iki 5,7 % tiriamuoju laikotarpiu.

194 Be to, pagal ginčijamo reglamento 227 konstatuojamosios dalies antrą lentelę iš šių šalių (išskyrus Rumuniją) importuotų produktų kainos sumažėjo nuo 10 % (iš Indijos) iki 25 % (iš Brazilijos), ir buvo nuo 8,7 EUR (iš Indonezijos, turinčios 2 % rinkos dalį) iki 14,9 EUR (iš Rumunijos, turinčios 6,6 % rinkos dalį).

195 Be to reikia priminti, kad pagal ginčijamo reglamento 162, 168 ir 170 konstatuojamąsias dalis importo iš Kinijos ir Vietnamo rinkos dalis išaugo nuo 9,3 % 2001 m. iki 23,2 % tiriamuoju laikotarpiu. Be to, pagal ginčijamo reglamento 170 ir 199 konstatuojamąsias dalis Kinijos ir Vietnamo kilmės avalynė tiriamuoju laikotarpiu buvo importuojama už vidutinę 8,5 % poros kainą, o vidutinė vienos Bendrijoje pagamintos

avalynės poros kaina sudarė 18,2 EUR, vidutinė iš trečiųjų šalių importuotos vienos avalynės poros kaina buvo 12,21 EUR. Šios kainos apskaičiavimas yra grindžiamas ginčijamo reglamento 227 konstatuojamosios dalies antroje lentelėje nurodytomis vidutinėmis kainomis, apskaičiuojant svertinį vidurkį pagal rinkos dalis, nurodytas tos pačios konstatuojamosios dalies pirmoje lentelėje.

196 Iš šių duomenų matyti, kad net jei visos trečiosios šalys bendrai turėjo didelę Bendrijos rinkos dalį, bendra Kinijos ir Vietnamo rinkos dalis sudarė apie 72 % ginčijamo reglamento 227 konstatuojamojoje dalyje išvardytų trečiųjų šalių rinkos dalies. Šiame kontekste reikia pridurti, kad avalynės importo iš nagrinėjamų šalių kaina yra 30,4 % mažesnė už vidutinę avalynės importo iš kitų trečiųjų šalių kainą. Tokiomis aplinkybėmis importo iš kitų trečiųjų šalių poveikis negali paneigti priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir žalos Bendrijos pramonei.

197 Šios išvados nepaneigia aplinkybė, kad tam tikros trečiosios šalys svarstomuoju laikotarpiu gerokai padidino savo rinkos dalis, nes šio sprendimo 193–196 punktuose nurodyti duomenys rodo, kad buvo įvertintas šis padidėjimas.

198 Dėl kiekybinių kvotų sistemos panaikinimo (žr. šio sprendimo 188 punktą) reikia pažymėti, kad antidempingo muitų įvedimas yra ne sankcija už ankstesnius veiksmus, bet gynybos ir apsaugos nuo dempingu grindžiamos nesąžiningos konkurencijos priemonė. Taigi tyrimą būtina atlikti remiantis kuo naujesne informacija, kad būtų galima įvesti antidempingo muitus, kurie apsaugotų Bendrijos pramonę nuo dempingo (minėto sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 91 ir 92 punktai bei 2006 m. lapkričio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Nanjing Metalink prieš Tarybą*, T-138/02, Rink. p. II-4347, 60 punktas).

199 Todėl kai institucijos konstatuoja, jog produkto, kuriam iki tam tikro termino buvo taikomi kiekybinių kvotų apribojimai, importas padidėjo po šių apribojimų panaikinimo, jos gali atsižvelgti į šį padidėjimą vertindamos Bendrijos pramonės patirtą žalą.

200 Galiausiai iš ginčijamo reglamento 162, 168–170, 187–206 ir 216–240 konstatuojamųjų dalių matyti, kad institucijos atsižvelgė į įvairius veiksnius, susijusius su žala ir priežastiniu ryšiu, apimančius ne tik paskutinį tiriamojo laikotarpio trimestrą, bet ir visą svarstomąjį laikotarpį.

201 Todėl septintasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl aštuntojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

202 Ieškovės tvirtina, kad Tarybos vertinimas, susijęs su galutinių antidempingo priemonių lygiu, leidžiančiu panaikinti žalą (žr. šio sprendimo 42 punktą), yra akivaizdžiai klaidingas. Šis vertinimas pagrįstas duomenimis, susijusiais su nagrinėjamo produkto dalimi, kuri nebuvo importuojama „materialinę žalą darančio dempingo“ kainomis (nebuvo atsižvelgta į tinkamesnius duomenis, apimančius 2001–2003 m., kada nebuvo dempingo), be to, šiuo vertinimu panašus produktas buvo išskirstytas „nelogiškai“. Avalynės, kuri nebuvo importuojama „materialinę žalą darančio dempingo“ kainomis, nurodymas reikalauja, kad būtų nustatyta, nuo kada dempingas daro materialinę žalą, o tai savo ruožtu reikalauja, kad būtų palyginta Bendrijos gamintojų pelno marža su pelno marža, kuri būtų gauta, jei nebūtų buvę importo dempingo

kaina. Toks požiūris yra visiškai nepritaikytinas, nes antidempingo priemonės taikomos visam importui.

203 Be to, Taryba atsiliepime į ieškinį paaiškino, kad 6 % pelno marža yra susijusi su produktais, kurie nebuvo tiriami, o tai reiškia, kad šis dydis negali būti tinkamas rodiklis apskaičiuojant pelno maržą, kurią Bendrijos gamintojai būtų gavę, jei nebūtų buvę importo dempingo kaina. Iš tikrųjų Bendrijos pramonės pelno marža tiriamuoju laikotarpiu ar artimoje praeityje nebuvo didesnė nei 2 %.

204 Iš to išplaukia, kad 6 % pelno maržos, kurią būtų gavusi Bendrijos pramonė, jei nebūtų buvę žalingo dempingo, nustatymas yra akivaizdi vertinimo klaida, pažeidžiant pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį.

205 Taryba neigia ieškovių argumentus nurodydama, kad „avalynė, kuri nebuvo importuojama materialinę žalą darančio dempingo kainomis“, nėra nagrinėjamo produkto subkategorija ir nepatenka į nagrinėjamo produkto apibrėžimą. Todėl institucijų vertinimas nebuvo „nelogiškas“ ir jos nesuteikė daugiau svarbos nepatikimiems duomenims nei tinkamesniems duomenims apie nagrinėjamą produktą.

206 Taip pat Taryba nurodo, kad net jei šis ieškinio pagrindas būtų pripažintas, tai neleistų panaikinti ginčijamo reglamento tik dėl to, kad Taryba jame nustatė 4 % didesnę pelno maržą nei ta, kurią ji turėjo nustatyti.

Bendrojo Teismo vertinimas

207 Pirmiausia reikia pažymėti, kad dublike ieškovės pripažino Tarybos paaiškinimą, pagal kurį „avalynė, kuri nebuvo importuojama materialinę žalą darančio dempingo kainomis“, nėra nagrinėjamo produkto subkategorija ir nepatenka į nagrinėjamo produkto apibrėžimą.

208 Antra, reikia atmesti ieškovių argumentus, pagal kuriuos Bendrijos pramonės pelno marža, gauta už avalynę, kuri nebuvo tiriama (ir ji nebuvo importuojama žalingo dempingo kaina), nėra tinkamas rodiklis apskaičiuojant pelno maržą, kurią Bendrijos gamintojai būtų gavę parduodami nagrinėjamą produktą, jei nebūtų buvę importo dempingo kaina. Iš tikrųjų niekas neįpareigoja institucijų apskaičiuojant pelno maržą, kurią būtų gavusi Bendrijos pramonė, jei nebūtų buvę importo dempingo kaina, remtis tik duomenimis apie nagrinėjamą produktą. Atvirkščiai, jos gali remtis duomenimis apie giminiškus produktus, panašius į nagrinėjamuosius plačiąja prasme. Net jei šie produktai nepatenka į nagrinėjamų produktų apibrėžimą, už juos Bendrijos pramonės gauta pelno marža gali būti laikoma tinkamu rodikliu apskaičiuojant pelno maržą, kurią Bendrijos gamintojai būtų gavę pardavę nagrinėjamus produktus, jei nebūtų buvę importo dempingo kaina. Šioje byloje Taryba, remdamasi Bendrijos pramonės pelno marža, gauta už netirtą avalynę, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, nes minėta avalynė yra pakankamai artima nagrinėjamam produktui.

209 Galiausiai reikia priminti, jog pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje aiškiai numatyta galimybė atsižvelgti į galimą Bendrijos pramonės taikytų kainų nusmukdymą, tokiu atveju nustatant referencinių kainų sumažinimo lygį.

210 Iš to matyti, kad aštuntasis ieškinio pagrindas taip pat turi būti atmestas kaip ir visas ieškinys.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

211 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, jos turi padengti Tarybos patirtas išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

212 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį Komisija ir CEC pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. **Nurodyti *Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* ir *Risen Footwear (HK) Co., Ltd* padengti savo bei Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Nurodyti Europos Komisijai ir Europos avalynės pramonės konfederacijai (CEC) padengti savo bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Paskelbta 2010 m. kovo 4 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas ..... II - 680

Ginčo aplinkybės ginčijamas reglamentas ..... II - 688

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 696

Dėl teisės ..... II - 699

Dėl dviejų pirmųjų ieškinio pagrindų, susijusių su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktų, 9 straipsnio 5 dalies ir 18 straipsnio pažeidimu, vienodo požiūrio principo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo bei teisės į gynybą pažeidimu ..... II - 700

Šalių argumentai ..... II - 700

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 704

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalies pažeidimu dėl to, kad Komisija nepateikė įrodymų, kokiu mastu Bendrijos pramonės atstovai pritaria skundui ..... II - 711

Šalių argumentai ..... II - 711

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 712

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalies bei 2 ir 3 straipsnių pažeidimu ..... II - 718

Šalių argumentai ..... II - 718

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 719

Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 17 straipsnio bei EB 253 straipsnio pažeidimu ..... II - 723

Šalių argumentai ..... II - 723

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 725

Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies bei EB 253 straipsnio pažeidimu ..... II - 727

Šalių argumentai ..... II - 727

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 729

Dėl septintojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pažeidimu ..... II - 735

Šalių argumentai ..... II - 735

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 737

Dėl aštuntojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies pažeidimu ..... II - 740

Šalių argumentai ..... II - 740

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 742

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 743